ÇOCUK

20 Ağustos 1979 • Sayı 34 • 10 Lira

Her hafta

ANSİKLOPEDİ eki armağan ediyoruz

Bir çizgi romanın tamamı

TARTARİN ALPLERDE

TEMEL REİS

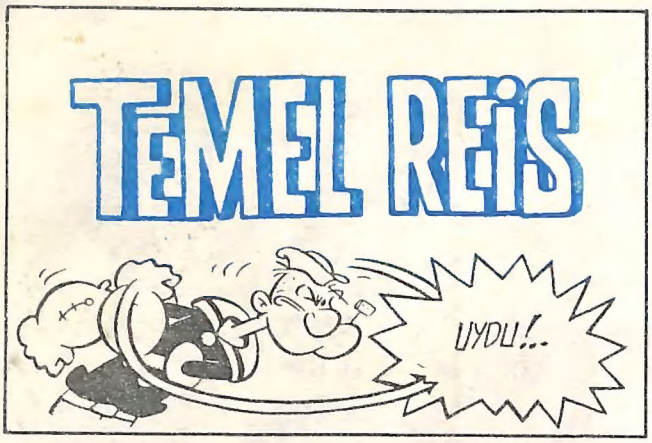
UYDU!..

UYDUMUZ AY, DÜNYANIN ÇEVRESİNDE DÖNER...
BU TOPU ATSAN DA, DÜNYANIN ÇEVRESİNDE DÖNER Mİ?

ALŞU TOPU DA ÇALILIKTA SAKLAN. BİR OYUN YAPACAĞIM...
HMF!

"TOPU, DÜNYANIN ÇEVRESİNDE DÖNDÜRÜRÜM," DİYECEĞİM...

BEN BU TOPU ATTIKTAN BİRAZ SONRA, SEN DE O TOPU BANA ATARSIN. TOP DÜNYANIN ÇEVRESİNDE DÖNÜP GELDİ SANIR...

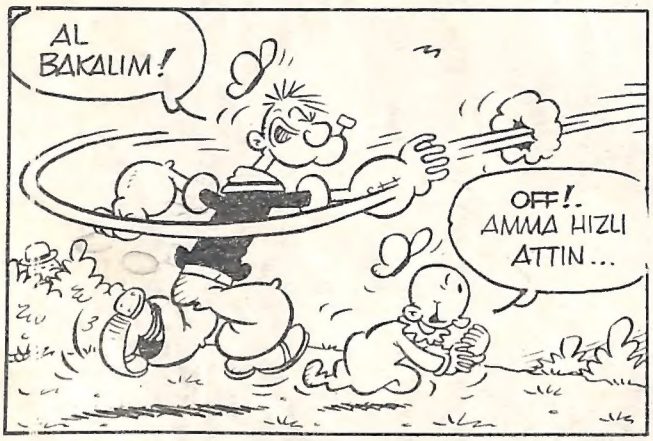
AL BAKALIM!
OFF!. AMMA HIZLI ATTIN...

YAKINDA DÖNER.. ÖYLE HIZLI ATTIM Kİ...
HMF!
© King Features Syndicate, Inc., 1978. World rights reserved.

BONK!

BAK TEMEL REİS... TOP DÜNYANIN ÇEVRESİNDE DÖNÜP KAFASINA ÇARPTI!..
4-30
BUD

bizden size

OKURUN SESİ

● Derginizde eskiden yayımlamakta olduğunuz, "Tele Yunus" ve "Yuki'nin Şen Serüvenlerini yeniden yayımlamanızı istiyorum.
BÜLENT LEVENT
(İzmir)

● "Milliyet Çocuk Klübü"nün kurulduğunu duyunca çok sevindim. Klübe hemen üye olmak istiyorum. Bunun için 25 liramı ve iki fotoğrafımı postaladım.
AYŞE CEM
(İstanbul)

● Derginizi çok seviyorum. Acaba, "Püskül ile Çilli"nin serüvenlerini iki sayfa olarak yayımlayamaz mısınız?
ÇAĞLA ARCASOY
(Ankara)

● Derginizi beğeniyoruz. Sürekli okuyoruz. Sizden bir dileğimiz var: Çizgi romanları biraz kısaltıp, fıkra karikatür gibi mizaha yönelik yazılar yayımlarsanız seviniriz.
ÖZLEM TAŞDELEN
FİSUN KURT
(İzmir)

● Dergimizi çok seviyorum. Sizden, "turizm" konusunda da yazılar yayımlamanızı istiyorum.
ÖZLEM GÜRSEL
(Samsun)

SİZLERE daha önce "Taraskonlu Tartarin" klâsiğinin çizgi romanını sunmuştuk, sevgili okurlar. Bu sayımızın orta bölümünde yine Tartarin'in bir başka serüvenini, "Tartarin Alplerde"yi sunuyoruz... Dünya edebiyatının ünlü roman kişileri arasında yer alan kahramanımızın bu serüvenini de ilgiyle, gülerek okuyacağınızı umuyoruz.

ÖYKÜMÜZ Talip Apaydın'dan... "Aloo Çocuklar" adını taşıyan bu kısa yapıtta, uzaydaki bir varlığın ağzından dünya çocukları anlatılmakta... Apaydın, büyükler için yazdığı şiirler, öyküler, romanlarla ün yapmış bir sanatçı... Bir süredir çocuk öyküleri de yazıyor, çocuk kitapları yayımlıyor...

BU SAYIDA, Ankara Televizyonu Çocuk Yayınları bölümünün programcılarından Süheyla Sinkil'in bir yazısını da sunuyoruz... Sinkil, yazısının yer aldığı sayfada size kendini anlattığı için, onu burada bir kez de biz tanıtmayı gereksiz buluyoruz. Ama şunu ekleyelim sadece: Sinkil, bir süredir televizyonda yayımlanan "Okuyalım Tartışalım" dizi programının yönetmenlerinden. Bazı yazarlarla ilgili programları o yönetti...

YUKARIDA bir fotoğraf görüyorsunuz. Kobraların önünde tapınan Hintli kadınların fotoğrafı bu... "Kobralar dünyanın en zehirli yılanları arasında yer alır; hiç onun önünde tapınılır mı?" diyeceksiniz... Evet, gerçekten garip bir şey bu... Ama bizler için garip... Hindistan'ın bazı bölgelerinde yaşayan, kobrayı "kutsal hayvan" olarak kabul eden ve onun adına şenlikler düzenleyen kişiler için hiç de garip değil. Bu konudaki bir yazımızı iç sayfalarda bulacaksınız.

DERGİMİZİN en ilgi çeken sayfalarından biri de "Mehmet'in Çevre Dosyası"... Atila Alpöge ile Devrim Alpöge'nin hazırladıkları bu sayfayı bir çok okurumuz hem yararlı, hem de eğlenceli buluyor... Bizim amacımız da bu zaten: Sizlere bir şeyler öğretmek, öğretirken de hep güler yüzlü olmak... Bu sayfamızda açtığımız yarışmalara katılıyor musunuz?

MİLLİYET ÇOCUK KLÜBÜ kartları geçen hafta okurlarımıza gönderilmeye başlandı. Bütün üyelerimiz iki hafta içinde kartlarını almış olacaklar... Biz de dergimizde bir sayfa ayırıp üyelerimizi gelişmelerden haberdar edeceğiz... Hoşça kalın...

İÇ SAYFALARDA

İnce Memed / 4
Aloo Çocuklar / 8
Halit Kıvanç Sizlerle / 9
Kendiniz Karar verin / 10
İki Şiir / 11
Pembe Panter / 12
Pıtırcık'ın Serüvenleri / 16
Kirpi Çocuk / 17
Mehmet'in Çevre Dosyası/18
Tartarin Alplarde / 19
Öykülerle Atasözleri /51
Bizim Ali / 52
Tarihte Bu Hafta / 53
Püskül ile Çilli / 54
Spor / 55
Kobra / 56
Larry Yuma / 58
Bilmece—Bulmaca / 62
Mektup Arkadaşı / 64
Yanıtlar / 64
Okurdan Okura / 64
Eğlence Sayfası / 66

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü: ÜLKÜ TAMER

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: GÜL ÖNET

Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Pazartesi günleri yayımlanır ● 20 Ağustos 1979 ● 1979 / Sayı 34 ● Sıra No. 325

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır ● *Adres:* Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul ● *Abone koşulları:* 1 yıl: 455 TL / 6 ay: 227.50 TL ● Uçakla: 1 yıl : 553 TL / 6 ay: 266.50 TL ● Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir ● Türkiye'de satış fiyatı: 10 TL ● Kıbrıs için satış fiyatı: 12.50 TL

İKİ GÜN SONRA HARMAN SAVRULDU... ÜÇÜNCÜ GÜN KAŞAR SÜRÜLDÜ... DÖRDÜNCÜ GÜN DE ÇEÇ EDİLDİ... İNCE MEMED GÜNLERCE KIZGIN GÜNEŞİN ALTINDA ÇALIŞTI DURDU.

SONUNDA KIRMIZI BUĞDAY TANELERİ HARMANIN ORTASINDA PARLIYORDU. FAKAT ÇEÇ OLDUĞU GİBİ KALDI. EVE TAŞIMADILAR. SEBEBİ DE ABDİ AĞANIN GELİP HAKKI OLAN ÜÇTE İKİYİ ALMAMASIYDI. ANA OĞUL SİNEKLERE YENE YENE BEKLEDİLER...

İKİNDİYE DOĞRU ABDİ AĞA ÜÇ YANAŞMASIYLA ÇIKA GELDİ...

ÇEÇ'İN DÖRTTE ÜÇÜNÜ BİZE, BİRİNİ DE DÖNE'YE AYIRIN!

?

ETME AĞAM! CIMIZDAN ÖLÜRÜK BU KIŞ. ET-E, EYLEME..! TABANLARINI ÖPEYİM AĞAM!

HİÇ SIZLANMA DÖNE! HAKKINI VERİYORUM...

BENİM KKIM ÜÇTE BİRDİR...

ÇİFTİ KİM SÜRDÜ DÖNE?

BİZİM YANAŞMALAR SANA YARDIM ETTİLER Mİ?

DÖNE!.

BEN SÜRDÜM AĞAM.

ETTİLER AĞAM.

BUYUR AĞAM!.

BİR DAHA OĞLUNA TENBİH ET DE GİDİP SÜLEYMANLARA ÇOBAN OLMASIN!..

YAŞAR KEMAL / Çizen: İSMAİL GÜLGEÇ

KIŞ GELDİ ÇATTI.. KAR DİZ BOYU.. EV ARALARINDA KÖPEK BİLE DOLAŞMIYOR.. KÖY BİR DAĞ BAŞI GİBİ IPISSIZ. TEK TÜK BACADAN DUMAN ÇIKIYORDU...

HER YIL BÖYLE OLURDU. KIŞIN ORTASINDA KÖYÜN YARIDAN ÇOĞU AÇ KALIR...

... DÖKÜLÜRDÜ **ABDİ AĞANIN** KAPISINA...

DÖNE DE EJEMEDİ.

BİR BAŞINA OLSA NEYSE.. OĞLAN VARDI.. GÜNLERDEN BERİ AĞZINI BIÇAK AÇMIYOR, GÖZLERİNE ARADA BİR İŞNE ULU GİLİ BİR DİRİLİK [illegible] KALIYOR...

GENE AÇ MI KALDINIZ?

DÖNE! DÖNE! [illegible]

SEN [illegible]

Devam Edecek

ÖYKÜ

ALOO ÇOCUKLAR!...

TALİP APAYDIN

ALOO çocuklar, Dünyanın bütün çocukları, merhaba!.. Ben Uydu 79'un Kaptanı. Size Dünyanın iki yüz km yukarısından sesleniyorum. Bilseniz Dünya buradan ne güzel görünüyor! Yuvarlak bir portakal gibi. Her yeri başka renk, ışıl ışıl bir portakal. Elimin altında güçlü büyüteçler, ses alıcılar, istediğim her yeri görebiliyorum, dinleyebiliyorum. Harika!.. En çok sizlere bakıyorum. Çünkü çocukları çok seviyorum. Sizler dünyanın en değerli varlıklarısınız. Sizler olmasanız alır başımı giderim yıldızlara doğru. Benim için Dünyada ilgiye değer tek varlık sizlersiniz. Sizleri görmek için bakıyorum Dünyaya, gözümü alamıyorum. Her ülkenin çocukları, sarı, beyaz, kara, kırmızı... Ne sevimli şeylersiniz ve ne kadar birbirinize benzersiniz! Gülmeniz, oynamanız, yemek yemeniz, hatta burnunuzu karıştırmanız... Her şeyiniz güzel. Kiminiz sıkıntılar içindesiniz. Buradan görüyorum ve üzülüyorum. Afrika'nın kara çocukları, Uzakdoğu'nun sarı çocukları, Anadolu'nun, İran'ın, Hindistan'ın yoksul çocukları... Kavruk yüzlü, yanık çocuklar... Geçenlerde birinize takıldı gözüm. Uzun uzun baktım, onun haberi yok. Çerden çöpten bir evin önüne oturmuş, elini çenesine dayamış düşünür. Ne anası ne babası var. Nereye gittiler, kimbilir... Tek başına ne yapar bu çocuk? Büyüteçleri ayarlayıp uzun uzun baktım. Yanında duvara dayalı bir değnek vardı. Yüzüne sinekler konmuştu. Yüzü ağlamaklıydı, çok canı sıkılıyordu. Biraz sonra anladım nedenini. Onu okula göndermiyorlardı. "Bugün öküzleri güt," demişlerdi. Değneği alıp öküzleri ahırdan çıkardı. Kırlara doğru sürdü. Yüzünde sıkıntı vardı. Ağlamamak için kendini zor tutuyordu. Ağaçsızdı kırlar, çıplaktı tepeler. Öküzler önde o arkada, yürüdüler yürüdüler... Bana bakıyormuş gibi yüzünü göğe kaldırdı. Oysa beni göremezdi. Ama ben onu aygıtlarımı kullanarak çok iyi görüyordum. Yuvarlak esmer yüzü belleğime çakılıp kaldı.

Üstünden hızla geçtim. Yuvarlak dünyanın başka ülkeleri başladı. Yeşil ormanlar çayırlar, mavi denizler... Şu dünya ne tuhaf. Her yeri başka renk, başka görüntü. Derken gene bir çocuk ilişti gözüme. Bakımlı, tombul, beyaz... Kırmızı kiremitli evin önünde, çiçeklerle donanmış bahçede annesiyle tartışıyorlar. Annesi okul çantasını uzatıyor, o almak istemiyor. "Okula git," diyor annesi; o, "gitmem," diyor. Suratını asıyor. "Böyle güzel günde okula mı gidilir, usandım" diyor. Kırlarda oynamak istiyor.

Başımı sallayıp geçtim üstlerinden. Onlar hiç farkında değil.

Okyanusta beyaz bir gemi gördüm. İnsanlar soyunmuşlar, uzanmışlar güneşe karşı. Renk renk mayolar içinde. İçkilerini yudumluyorlar. Ama sıkılıyorlar, belli. Aralarında bir çocuk dolaşıyor. Yalnız kalmış, arkadaş arıyor. Kimse bakmıyor çocuğa. O da önüne gelene sataşıyor. Havuzdan su alıp atıyor üstlerine. Adamlar doğrulup ellerini kollarını sallıyarak çıkışıyorlar çocuğa. Çocuk kıkır kıkır gülüyor. Koca gemide tek çocuk, ne yazık. Acıdım zavallıya...

Derken Güney Amerika'nın üstüne geldim. Amazon kıyılarında bir köy gördüm. Sürüyle çocuk vardı sokaklarda. Bacakları karınları çıplak. Serçeler gibi savruluyorlardı oradan oraya. Esmer derili, ak gözlü, kıvırcık saçlı çocuklar. Birbirlerini kovalıyorlardı.

And dağlarının başı karlıydı. Çocuklar lama derisinden tüylü başlık giymişlerdi. Bir çoban çocuk katırları güdüyordu. Tıpkı Anadolu çocukları gibi yalnız, garip... Katırlar huysuzdu. Peşlerinden koşup duruyordu.

Derken Şili kıyılarına geldim. İp gibi uzun, bakır rengi kırmızı sahiller... Çocuklar acılıydı. Çoğunun anaları babaları kayıptı. Nereye gittiklerini bilmiyorlardı. Durgundu bu çocuklar, oynamayı unutmuşlardı. Baktım uzun uzun, içimi hüzün kapladı.

Başımı kuzeye doğru çevirdim. Amerika'ya. Çocukları aradım. Çocukları aradım. Çocuklar ne yapıyordu? Çocuklar güzeldi, tüm ülkelerin çocukları gibi. Aklı karalı kırmızı çocuklar... Oynuyorlar koşuyorlar, gülüyorlardı. Kimisinin bol oyuncakları vardı. Kırıp döküyorlardı. Bahçeler parklar yapılmıştı onlar için. Küçük tirenlere biniyorlardı. Zenci çocuklar kıyılara dikilmiş, onlara bakıyorlardı. Girmeleri yasaktı demek! Usulca gidip kendi mahallelerinde oynuyorlardı. Onların bölgeleri ayrıydı. İçime bir acı çöktü. Üzüldüm. Hemen uzaklaşayım buralardan dedim. Dümeni kuzey kutbuna doğru çevirdim. "Üşürsün," diyeceksiniz, hayır... Ne tarafa gidersem gideyim, benim uydunun içindeki hava aynı.

Dünya denen portakalın çevresinde küçük bir sinek gibi dolaşıyorum. Çok hoşlanıyorum bundan. Büyüyünce siz de birer pilot kaptan olun, Dünyayı benim gibi yukarılardan seyredin. İçtenlikle salık veriyorum.

Kuzey kutbu bir sonsuz beyazlık. Pamuk yığını bulutlar ve buzdan dağlar... Ara sıra noktacıklar. Birisine dikkat ettim, evet aradığım bu. Bir Eskimo köyü. Köyün önünde çocuklar. Ayı tüyü başlıkların arasından yüzleri zor görünüyor. Yuvarlacık sevimli çocuk yüzleri. Birbirleriyle boğuşuyorlar. Bakın hele, bir de ayı yavrusu var aralarında. Zor ayırabildim. Aynı giysiler içinde, karların arasında alt alta, üst üste yuvarlanıyorlar. Vay nonoşlar...

Selâm verip geçtim.

Norveç kıyıları, Finlandiya gölleri... Ne güzel yerler! Sonra Sibirya ormanları. Uçsuz bucaksız düzlükler. Aralarında tıpkı haritalardaki gibi ince çizgiler. Nehirler olmalı. Ve Orta Asya çocukları. Yuvarlak yüzlü, yumuk gözlü sevimli çocuklar. Okula gidiyorlar, şarkılar söylüyorlar. Sonra çekik gözlü Moğollar. Sonra ufak tefek Çinliler. Karıncalar gibi kaynaşıyorlar. Tarlalara serpilmişler, pirinç ayıklıyorlar. Hep bir örnek, mavi giyinmişler. Maviyi ne çok seviyorlar!

Sonra fırça darbeleri gibi Japon adaları. Kıyılarında beyaz gemiler. Ne çok gemiler! Balıkçılar. Duman püskürten fabrika bacaları. Bir kaynaşma da burada. İnsanlar ateş almışlar gibi sallıyorlar sağa sola. İstekleri akıllarından ilerde. Ama çocuklar akıllı.

Çocuklar büyüklerine benzemiyorlar. Onlar tüm çocuklar gibi sevimli.

Döndüm güneyden batıya doğru. Çin ülkesinden adalara indim. Parça bölük binlerce ada, saymakla bitmez. Portakalın en renkli bölgeleri buralar. Hem de kalabalık. İnsanlar kuşlar, hayvanlar... En aşağılarda büyük bir ada. Avustralya kıtası. Kangurular zıplıyor. Kucaklarında yavruları. Karagözlü sevimli çocuklar...

Yüzümü okyanusa döndüm. Bitmez bir mavilik. Uykum geldi. En çok bu denizlerin üstünde sıkılıyorum. Deniz deniz, hep aynı. İnsanlar yoksa, yaşam da yok. Başımı koltuğa dayadım, uyumuşum. Gökyüzünde nasıl uyunur, diyeceksiniz. Bir başka uyunur. Yarı düş, yarı tedirgin. İnsan kendini tam bırakamaz. Yatak gibi değil elbet. Gene de güzel!

Bir uyandım ki, Panama kanalını geçiyorum. Amerika yolcusu gemiler sıraya dizilmiş. Koca şapkalı kaptanlar çağdaş korsanlar gibi gururlu bakıyorlar çevreye. Ben de kaptan olduğum için utanıyorum. Ama ben onlar gibi değilim. Ben bilimsel incelemeler yapıyorum.

Küba'nın üstünden geçtim. İşçiler küme küme şeker kamışı biçiyorlar. Hep bir ağızdan şarkılar söylüyorlar. Birisi gitar çalıyor. Yanık yüzlü, coşkun insanlar...

Atlas Okyanusu'nu geçerken gene daldım. Dünyayı ellerimle tutuyor gibiyim. Öyle küçük bir oyuncak. Güneşten daha hızlı dönüyorum.

Bir baktım Akdeniz'i geçmişim. Top sesleri, tüfek takırtıları duydum. Büyüteçlerimi ayarlayıp baktım, Filistin üstündeyim. Savaş bölgesi. Ah buraları hiç görmek istemezdim. Yeryüzünün yüz karası. İnsanlar canavarlar gibi birbirini öldürüyor. Hele yıkıntılar içinde çocukları görmüyor muyum, kahroluyorum! Gene gördüm o çocukları. Kimisi aç, kimisi yaralı, ağlaşıyorlar. Ben gözlerimi yumuyorum. Göğsümü yumrukluyorum. Etmeyin bunu, etmeyin! Çocuklara kıymayın! Çocukların hiç bir suçu yok! Dünyamıza yakışmıyor!..

Ah çocuklar, elimde olsa, savaşları çıkaranları buraya getirir baktırırdım Dünyaya. Sorardım, "görüyor musunuz ettiğinizi?" O zaman belki anlarlardı.

Ben buradan iyice görüyorum ki dünyamıza iyilik yakışır, güzellik yakışır. Bilimle, sanatla yücelmek yakışır. İnsanlar barış içinde, kardeşçe yaşamalı. Birbirlerine ellerini, yüreklerini uzatmalı. O zaman hep mutlu olacaklar. Siz çocuklar yapacaksınız bunu. Güzel Dünyamızı daha güzelleştireceksiniz. Sizlere güveniyorum.

Uydu 79'dan hepinize merhaba...

halit kıvanç
SİZLERLE

BİR FIKRA ANLATIR MISINIZ?

MEKTUP "Ben 9 yaşında, ilkokul 4'e giden.." diye başlıyor.. Ve şöyle bitiyor: ... Sevdiğiniz bir fıkrayı yazar mısınız?"

İskenderun'dan Serkan Arıca'nın mektubu bu... Fıkra anlatmamı isteyen pek çok mektuptan sadece biri.. Hepsini ad ad sıralasam, korkarım köşemizde yer kalmaz. Herkes fıkra istiyor. Kimi "Arkadaşlarıma anlatmamız için bize fıkra yazın!" diyor. Kimi de "iyi fıkra anlatmanın yollarını da öğretir misiniz?" dileğinde bulunuyor.

Fıkra, eski bir deyim.. "Şaka"ya da "şakacık" denir mi diye düşündüm kaç kez. Ama "fıkra" sözcüğü tutmuş, gidiyor. Fıkra, hoş vakit geçirmek için ya da bir sırası düştüğü için, konuşmayı perçinlemek amacıyla anlatılan küçük şakalardır. Çok kişi fıkra anlatır da, fıkrayı yöntemiyle, kuralıyla anlatmak, sanırım, güç bir iştir. Bu güçlük şöylesine açıktır: Bir fıkrayı birinden dinler, kahkahalarla gülersiniz de.. Aynı fıkrayı bir başkası anlattığında tebessüm bile etmezsiniz. Demek ki bir incelik var bu işte.. Nedir bunun sırrı? Dilimin döndüğünce anlatayım. Daha doğrusu kendi bilgimi değil, yıllar yılı fıkra anlatanların deneyimlerinden doğmuş ilkeleri sunayım size.. İşte fıkra anlatmanın temel kuralları:

1. Fıkrayı, olabildiğince, kısa anlatın!

2. Fıkranın sonundaki şakaya, kestirme yoldan varın!

3. Fıkrayı anlatmadan önce, etrafınızdakileri inceleyin! O şakayı anlayıp anlayamayacaklarını düşünün! (Örneğin sporla ilgisiz bir toplulukta penaltı ile ilgili bir fıkraya gülünmeyebilir.) Yani, bir yerde hangi fıkrayı anlatacağınızı iyi seçin!

4. Fıkrayı anlatmadan önce, etrafınızdakileri bir kez daha inceleyin!. Anlatacağınız fıkranın, oradakilerden birini gücendirmesinden kaçının! (Örneğin kekeme bir evsahibinin evinde kekeme fıkrası anlatmak, ayıp kaçar, onu gücendirir.)

5. Fıkranın şakasına önce kendiniz gülmeyin!. Bekleyin, sonunda onu dinleyenler gülsün!

6. Fıkrayı anlatmadan önce "Bakın, çok güzel bir fıkra" gibi sözlerle gereksiz reklam yapmayın! Dinleyenleri önceden koşullandırmayın!. Serbest bırakırsanız, belki daha çok beğenirler.

7. Fıkranın sonunda da, dinleyenlerin gülmesini bekleyin! Onlar gülmeğe başladıktan sonra siz de bu gülmeye katılabilirsiniz.

8. Taklitli bir fıkra anlatmak için bu taklitleri iyi yapabilmek gerekir. Aksi halde, kötü taklitli bir fıkra güldürmez. Eğer zorunlu ise, o zaman da "Kusura bakmayın beceremem ama taklitli anlatmayı deniyeyim" filan gibi sözlerle peşin dinleyenlerin hoşgörüsüne sığınmalısınız.

9. Bir fıkrayı bitirdiğinizde hemen bir başkasına başlamayın!. Belki orada bulunanlardan biri, hatta bir kaçı da fıkra anlatmak isteyebilirler.

10. İçinde kaba sözcükler geçen fıkralardan, olabildiğince, kaçının!. Fıkranın şakası, içine o kaba sözcük konmadan da güldürebilmelidir.

Haydi bakalım, bundan böyle fıkra anlatırken, bu kuralları şöyle bir aklınızdan geçirin!. Eskisinden daha başarılı olacağınızdan hiç kuşkum yok.

Ya fıkra isteyenlerin dileği ne mi oldu? Merak etmeyin!. Haftaya bol fıkralı bir yazı geliyor.

KENDİNİZ KARAR VERİN

SÜHEYLA SİNKİL

Sevgili çocuklar,

Bugün ben de sizlerle bir konuda konuşmak, dertleşmek istiyorum. Konu şu:

BAZI ÖĞRETMENLER VE BAZI ANA-BABALAR SİZ ÇOCUKLARI DOĞAL HALİNE BIRAKSA DA HANGİ SORUYU SORACAĞINIZA NEYİ SEVİP SEVMEDİĞİNİZE VE ELEŞTİRİLERİNİZDE DOĞAL OLMAYA KENDİNİZ KARAR VERSENİZ

Tabii ki, her öğretmen, her ana-baba değil ama bazı büyükler, hatta ablalar, ağabeyler sizin beyninizi kendi beyinleriymiş gibi kullanmak istiyorlar. Son aylarda çok tanık oldum buna. Onun için eleştirmek istiyorum. Çocuk Yılı diye bir çok değerli çalışmalar yapılıyor çeşitli kentlerde, şenlikler, sergiler, yarışmalar, konuşmalar...

Bu arada bir de açık oturumlar düzenlendi, bu açık oturumlar iki türlüydü. Biri çocukları ilgilendiren konularda, ama büyükler arasında düzenlendi. Örneğin: "Çocuk ve Sanat" "Çocuk ve Müzik", "Çocuk ve Eğitim", "Devletin Çocuklara Bakış Açısı"... gibi. Bir de çocukları katalım, onların fikirlerini soralım diye akıl etti birileri ve böylece sizlerin katıldığı öbür tür açık oturumlar çıktı ortaya. Ne güzel bir fikir aslında. Hep isterim sizlerle böyle belli bir konuda karşı karşı konuşmayı. Bu konuda tanık olduğum bir kaç açık oturum şunlardı: "Çocuk Kitapları Üzerine Çocuklarla Tartışma", "Radyo Programları Üzerine ve Televizyon Programları üzerine Çocuklarla Tartışma". Bir de son olarak "Çocukların Devlete Bakış Açısı"... Nasıl bakar sizin kadar çocuklar Devlete, pek merak ettim ve dinledim. Sizler kadar, 11–12 yaşında, kimi ilkokul 5'de, kimi ortaokul 1'de çocuklar. Kendilerine verilen bu konuda ne söyleyeceklerini bir düşünmüşler.

Siz de şimdi şöyle bi düşünün bakayım, ne gelir aklınıza "Çocukların Devlete Bakış Açısı ve Devletten Beklentileri" deyince? Okul tatil olmuş, arkadaşlarınız açık havada oyuna bekliyor. "İmtihan mı oluyoruz, ne oluyor, yaz günü devletten ne beklediğimi mi düşüneceğim? Olsa olsa oyun alanları isterim, ÇOCUKLUĞUMU YAŞAMAK İSTERİM. Gerisini devlet düşünsün, bana ne soruyorsunuz!" diyeceksiniz içinizden. Ama bırakır mı büyükler! Çocuk Yılı diye kendi düşüncelerini duyurabilmek ve Çocuk Yılı'nda bir şeyler yapmış olmak için amma sömürdüler sizi, araç olarak kullandılar sizi. Soruları, yanıtları ezberletip, eleştirileri kâğıtlara yazıp veriyorlar ellerinize, çıkarıyorlar bir açık oturuma. Hem eğitim sistemini eleştiriyorlar, hem de sizi hâlâ yanlış eğitiyorlar, papağan gibi bazı konularda ezbere konuşmaya hazırlıyorlar.

Yok, televizyondaki yabancı diziler geleneklerimize aykırı imiş... yok "Uzay Yolu", "Zaman Tüneli", "Simbat" gibi gerçek dışı diziler yerine, çocuklara gerçeği anlatan programlar yapmalıymış...

Bütün bunlar büyüklerin eleştirisi çocuklar. Bunu neden mi biliyorum? "Hangi programları beğeniyorsunuz? Ne izliyorsunuz?" diye hanginize sordumsa, "Uzay Yolu"nu, "Simbat"ı, "Zaman Tüneli"ni ve yetişkinlerin dizi filmlerini sayıyorsunuz, zararlı mararlı demeden, gerçek merçek demeden. Çünkü, siz çocuklar, gerçek dışı serüvenleri, hayal gücüne dayanan öyküleri seversiniz.

İşte bu örneklerden yararlanarak,

YAZAR KENDİNİ ANLATIYOR

Adım: Süheyla Sinkil... 1927'de Ankara'da doğdum. Bütün Anadolu'yu dolaşarak büyüdüm. Evliyim. Kocaman iki çocuğum var. Biri baleci, biri ressam.

Ben gençliğimden beri çocukları çok severim; onlar için bir şeyler yapmadan duramam... Sanatın her dalına ilgi duyarım. Müzik, resim, tiyatro, sanat tarihi, arkeoloji ve el sanatlarını pek severim; bu alanlarda kendi kendime çalışırım.

1942'de Lise 2'de bir resim sergisine katılmış ve özendirme ödülü almıştım. Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde dört yıl Mimarlık Bölümü'nde okudum, ama bir trafik kazası geçirerek bitiremeden ayrıldım. Çocuklarım büyürken resim de yapamaz oldum. Sonraları yazı yazmaya ilgi duydum. Ankara Radyosu'na bir-iki masal yazdım. Derken, "Tembel Küçük Ayı" adında bir müzikli oyun (müzikleri Sarper Özsan'ındı), sonra "Masal Bahçesi"ne altı bölümlük bir çocuk oyunu dizisi ve büyükler için "Arkası Yarın"a yine altı bölümlük bir oyun uyarlaması yaptım.

Milli Eğitim Bakanlığı Film - Radyo - Grafik Merkezi'nde senaryo yazarı olarak çalıştım. Daha sonra Ankara Radyosu'na programcı olarak girdim. Her hafta Eğitim Kuşağı'na çocuk oyunu biçiminde eğitici programlar yazdım. Söz aramızda, bu arada Dil ve Tarih - Coğrafya Fakültesi Tiyatro Kürsüsü'nü bitirdim. (Öğrenmenin yaşı yoktur, çocuklar. Sakın okumaktan yılmayın. Okumak ve yüksek okullara gitmek olanağını — başka bir yerde çalışsanız bile — bir gün bulabilirsiniz.)

1968 yılından beri Ankara Televizyonu Çocuk Yayınları Şubesi'nde çocuk programları yapımcısı olarak çalışıyorum.

ben size diyorum ki: Çocuklar, okuduğunuz şeyi kendiniz düşünün, eleştirileriniz sizin görüşleriniz olsun. Büyüklerin ezberlettiği cümlelerle konuşmayın da, kendi düşüncelerinizi kullanın.

İşte, Çanakkale Tahta At Çocuk Şenliği'nde bir grup arkadaşınız da, içinden, "Ne gereği var şimdi, bu sıcakta okul tatil olmuş, devlet neye denirdi bir kere, sonra beklentilerim ne olabilirdi ki!" böyle düşünüyordu, ama görev verilmişti, yapmamak olmazdı. Sonra bir sürü çocuk içinden seçilmiş olmanın da verdiği bir gurur vardı. Gerçekten yetenekli bu arkadaşlarınız da, önce Yurttaşlık Bilgisi kitaplarını açtılar, devletin tarifini ve görevlerini bir kez daha okudular, konuşacakları kâğıda not ettiler. Sonra kendilerini, yeteneklerinin de üstüne çıkmaya zorunlu hissederek ablaları – ağabeyleri, anne - baba ve öğretmenleri ile de çalışarak bir yazı dizisi hazırladılar.

Devlet Plânlama Teşkilâtı'nın ya da Milli Eğitim Bakanlığı'nın düşünmesi gereken bu konu o kadar kendi yeteneklerinizin üstündeydi ki, ezbere konuşamazlardı, ezbere konuşamayacak kadar uzun ve kitabi idi. Onun için yazdılar önlerindeki kağıda ve 5–6 kez prova yaptılar: Önce kim neyi okuyacak. Sonra sözü kime bırakacak. O, sözü alan, önce arkadaşına teşekkür edecek, sonra hangi cümleden başlayacak... Bütün bunları çalıştılar, dinleyici önünde mahçup olmamak için.

Şimdi soruyorum size, "Ne yararı var, büyüklerinizin diliyle, gözüyle, beyniyle konuşmanın?" Tabii onlar yol göstericidir, eğiticidir; düşünme, araştırma yöntemlerini öğretirler. Ama bu yöntemleri bildikten sonra, siz kendiniz kendi kafanızla neler söylemeniz gerektiğini düşünüp bulabilirsiniz. Başkalarının ezberlettiği cümleleri söylemek zorunda değilsiniz, ne anladığınızı aklınızda kaldığı kadar söylemeniz ve savunmanız yeter.

Ben inanıyorum ki, hiç hazırlığınız yokken bile, size bir spiker gelip, "Siz çocuk olarak, devletin sizler için neler yapmasını istersiniz?" diye sorsa, ben eminim ki, aranızdan şu yanıtları bulanlar çıkabilir:

– Daha çok oyun alanları
– Daha çok spor alanları
– Her çocuğun gidebileceği kadar çok okul...

Ve daha kimbilir neler neler. Ama, kendi yaşınıza – başınıza uygun, o küçücük gönlünüzden geçen, o uyanık aklınızdan geçen şeyler...

İKİ ŞİİR

OKULUM

Bahçe içindedir okulum
Çamlar içinde güller içinde
Temiz yüzlü bembeyaz okulum.

Her gün koşa koşa
Her gün uça uça giderim
Öğretmenim annem gibi sevecen
Çalışırsam sevinir
Çalışmazsam gücenir.

Gün boyu gözlerimizde güneş
Gün boyu bilgilerle türküler
Gün boyu büyür büyür yücelirim.

KARA TAHTA

O gün çalışmamışsam
O gün ödevimi yapmamışsam
Kara tahta köpürür de köpürür.
Kara tahta ürkütür de ürkütür.

Öğretmenim gel dese tahta başına
Kara tahta daha bir karalaşır
Bakmadan bunca yaşına
Nasıl da kızar katılaşır.

Öğretmenim yumuşak
Kara tahta hep serttir
Eğer değilsem sınava hazır
Tebeşir elimde taş kesilir kalır.

Bir de çalışmışsam hazırsam
Kara tahta yumuşar da yumuşar
Elimden tutar yazdırır da yazdırır
O gün öğretmenimden tam numara aldırır.

MÜCAP OFLUOĞLU

PEMBE PANTER

SERİNLETME MAKİNELERİ

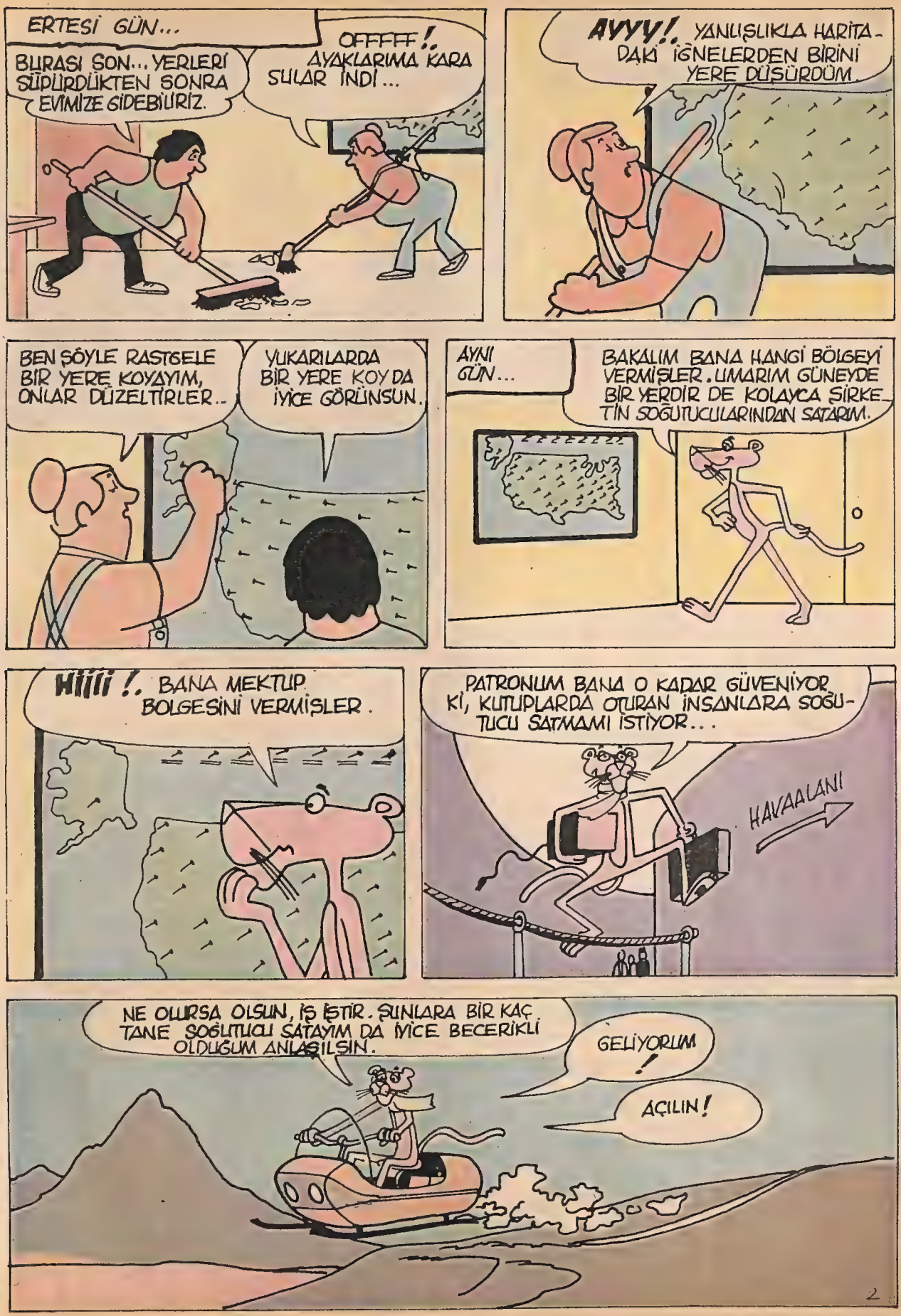
ERTESİ GÜN...
BURASI SON... YERLERİ SÜPÜRDÜKTEN SONRA EVİMİZE GİDEBİLİRİZ.
OFFFFF! AYAKLARIMA KARA SULAR İNDİ...
AYYY! YANLIŞLIKLA HARİTADAKİ İĞNELERDEN BİRİNİ YERE DÜŞÜRDÜM.
BEN ŞÖYLE RASTGELE BİR YERE KOYAYIM, ONLAR DÜZELTİRLER..
YUKARILARDA BİR YERE KOYDA İYİCE GÖRÜNSÜN.
AYNI GÜN...
BAKALIM BANA HANGİ BÖLGEYİ VERMİŞLER. UMARIM GÜNEYDE BİR YERDİR DE KOLAYCA ŞİRKETİN SOĞUTUCULARINDAN SATARIM.
Hiiii!. BANA MEKTUP BÖLGESİNİ VERMİŞLER.
PATRONUM BANA O KADAR GÜVENİYOR Kİ, KUTUPLARDA OTURAN İNSANLARA SOĞUTUCU SATMAMI İSTİYOR...
HAVAALANI
NE OLURSA OLSUN, İŞ İŞTİR. ŞUNLARA BİR KAÇ TANE SOĞUTUCU SATAYIM DA İYİCE BECERİKLİ OLDUĞUM ANLAŞILSIN.
GELİYORUM!
AÇILIN!
2

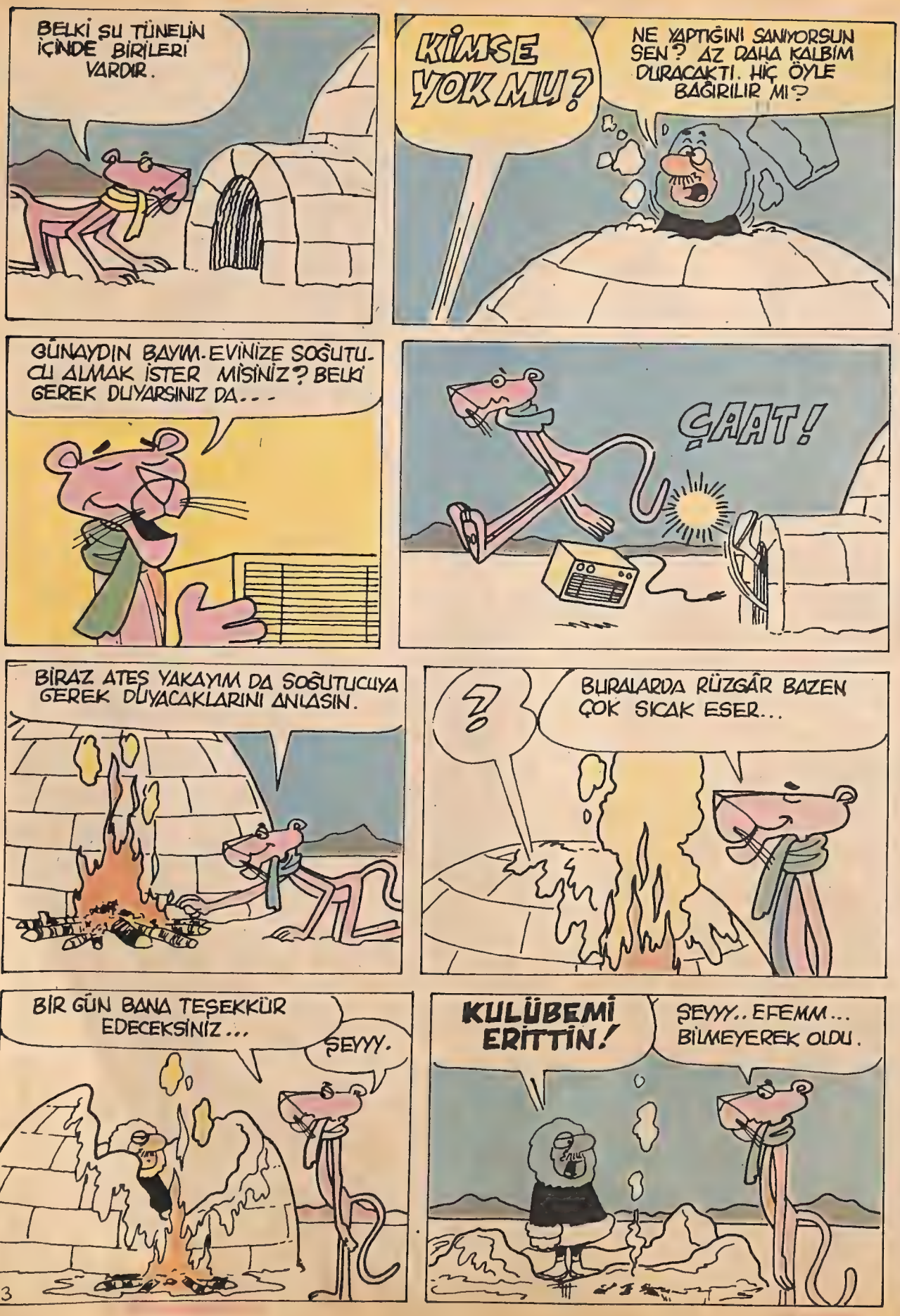
BELKİ ŞU TÜNELİN İÇİNDE BİRİLERİ VARDIR.
KİMSE YOK MU?
NE YAPTIĞINI SANIYORSUN SEN? AZ DAHA KALBİM DURACAKTI. HİÇ ÖYLE BAĞIRILIR MI?
GÜNAYDIN BAYIM. EVİNİZE SOĞUTUCU ALMAK İSTER MİSİNİZ? BELKİ GEREK DUYARSINIZ DA...
ÇAAT!
BİRAZ ATEŞ YAKAYIM DA SOĞUTUCUYA GEREK DUYACAKLARINI ANLASIN.
?
BURALARDA RÜZGÂR BAZEN ÇOK SICAK ESER...
BİR GÜN BANA TEŞEKKÜR EDECEKSİNİZ...
ŞEYYY.
KULÜBEMİ ERİTTİN!
ŞEYYY.. EFEMM... BİLMEYEREK OLDU.
3

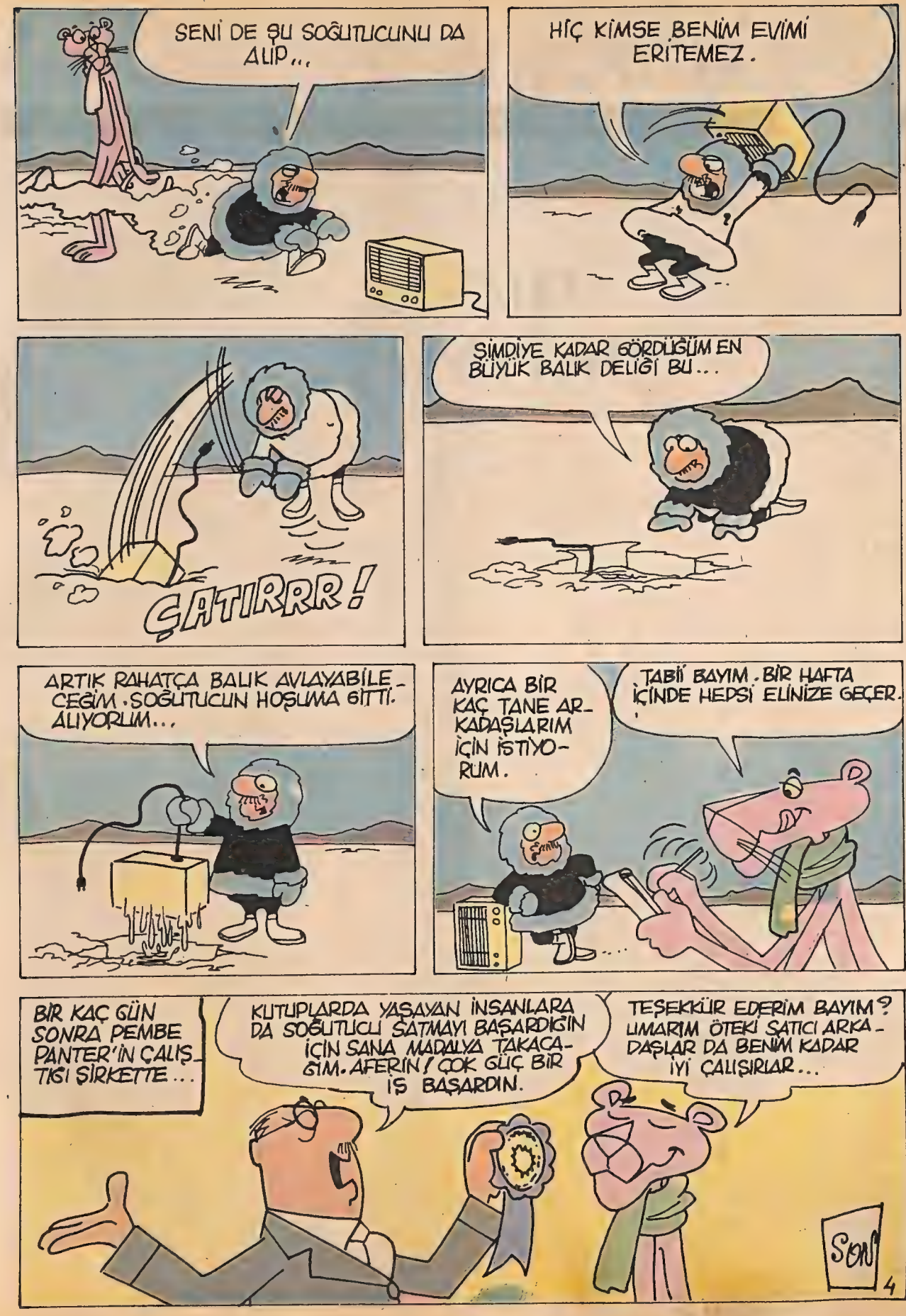
SENİ DE ŞU SOĞUTUCUNU DA ALIP...
HİÇ KİMSE BENİM EVİMİ ERİTEMEZ.
ÇATIRRR!
ŞİMDİYE KADAR GÖRDÜĞÜM EN BÜYÜK BALIK DELİĞİ BU...
ARTIK RAHATÇA BALIK AVLAYABİLECEĞİM. SOĞUTUCUN HOŞUMA GİTTİ. ALIYORUM...
AYRICA BİR KAÇ TANE ARKADAŞLARIM İÇİN İSTİYORUM.
TABİİ BAYIM. BİR HAFTA İÇİNDE HEPSİ ELİNİZE GEÇER.
BİR KAÇ GÜN SONRA PEMBE PANTER'İN ÇALIŞTIĞI ŞİRKETTE...
KUTUPLARDA YAŞAYAN İNSANLARA DA SOĞUTUCU SATMAYI BAŞARDIĞIN İÇİN SANA MADALYA TAKACAĞIM. AFERİN! ÇOK GÜÇ BİR İŞ BAŞARDIN.
TEŞEKKÜR EDERİM BAYIM? UMARIM ÖTEKİ SATICI ARKADAŞLAR DA BENİM KADAR İYİ ÇALIŞIRLAR...
SON
4

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY-Türkçesi: VİVET KANETTİ-Resimler: SEMPE

Kampta, Pitırcık'la arkadaşlarını adam edecek yaşam, bir düzene girmeye başladı. Ekip başkanları Çengel bile, ilk günden bu yana değişti; gözlerinde ara sıra biraz yorgunluk görülse de, kendini tutup paniğe kapılmamasını artık öğrendi....

DENİZ BANYOSU

KAMPTA gündüz bir sürü şey yapıyoruz: Sabah saat 8'de kalkıyoruz. Çabuk çabuk giyinmek gerekiyor, sonra da toplanıyoruz. Jimnastik yapıyoruz, bir 'ki, bir 'ki, sonra koşup yüzümüzü yıkıyoruz, birbirimizin üstüne su sıçratarak eğleniyoruz. Sonra, o gün görevli olanlar, kahvaltıyı getirmeye gidiyorlar, kahvaltı hep müthiştir, bir sürü sandviç yiyoruz! Kahvaltıyı çabuk çabuk bitirdikten sonra, yataklarımızı yapmak için barakalarımıza koşuyoruz, ama yatakları annemin yaptığı gibi yapmıyoruz, çarşaflarla battaniyeleri, katlayıp şiltenin üstüne yerleştiriyoruz. Sonra biraz iş yapıyoruz, bahçeyi temizliyoruz, bay Sıkı Bilek için gidip bir şeyler alıyoruz, sonra yine toplanıyoruz, geç kalmamaya dikkat etmemiz gerekiyor, oradan da deniz banyosu için plaja iniyoruz. Sonra yine toplanıyoruz, öğle yemeği için kampa dönüyoruz, öğle yemeği hep çok lezzetlidir, çünkü hep aç oluyoruz. Yemekten sonra şarkılar söylüyoruz, "Ayağımda takunyalar" ve "Biz neşeli denizciler" diye. Sonra, gidip öğle uykusu için yatmak gerekiyor, bu hiç eğlenceli olmasa da zorunlu bir iştir, özür bulduğunuz zamanlar bile. Sonra bir daha toplanıyoruz, yeniden plaja gidiyoruz, yüzüyoruz, toplanıyoruz, sonra akşam yemeği için kampa dönüyoruz. Yemekten sonra, bazen bir ateşin çevresinde, yine şarkı söylüyoruz, sonra, gece oyunları düzenlenmemişse yatmaya gidiyoruz, ışığı hemen söndürüp uyumak gerekiyor. Geri kalan zaman içinde de, istediğimizi yapabiliriz.

Ben en çok deniz banyolarını seviyorum. Ekip başkanlarımızla gidiyoruz, bütün plaj bizim oluyor. Başkalarının gelmesi yasak değil aslında, ama geldikleri zaman hemen dönüyorlar. Belki çok gürültü ettiğimiz, kumun üstünde bir sürü oyunlar oynadığımız için.

Bizi ekiplere ayırdılar. Benim ekibimin adı Baykuş Gözü, on iki kişiyiz, çok esaslı bir başkanımız var, parolamız da "Cesaret". Ekip başkanımız bizi çevresine topladı, sonra "Yaramazlık istemem. Grup halinde durun, kıyıdan çok uzaklaşmayın. Düdük sesini duyunca hemen dönün. Hepinizi bir arada görmek istiyorum. Su altında yüzmek yok. Sözümü dinlemeyen denize giremeyecek. Anlaşıldı mı? Şimdi herkes suya" dedi. Ekip başkanımız düdüğünü öttürdü, hepimiz onunla birlikte suya koştuk. Deniz soğuktu, dalgalıydı, ne kadar, ne kadar güzeldi!

Sonra bizim ekibin tam takım denizde olmadığını farkettik. Kıyıda ağlayan biri vardı. Genellikle hep ağlayan Sulu Göz, yine annesinin babasının yanına dönmek istiyordu.

— Haydi Sulu Göz, gel! diye bağırdı ekip başkanımız.

— Hayır! Korkuyorum! Annemin babamın yanına dönmek istiyorum! diye bağırdı Sulu Göz. Çok mutsuz olduğunu söyledi ve kumun üstünde yuvarlanmaya başladı.

— Dağılmayın, sakın uzaklaşmayın! Arkadaşımızı gidip getireyim, dedi başkanımız.

Başkan sudan çıktı, Sulu Göz'le konuşmaya gitti:

— Korkman gereksiz koca çocuk!

— Hayır, gerekli, gerekli! diye bağırdı Sulu Göz.

— Hiç bir tehlike yok. Gel, elini ver bana, denize birlikte gireceğiz, elini hiç bırakmayacağım.

Sulu Göz ağlayarak elini başkana verdi, başkan onu suya kadar sürükledi. Sulu Göz, ayakları ıslanınca "Uuuu, uuuu, çok soğuk! Korkuyorum. Öleceğim!" dedi.

— Ama inan, korkacak hiç bir... demeye başladı başkan, sonra gözlerini koca koca açtı ve:

— Dubaya doğru yüzen kim? diye bağırdı.

— Çimbik. Çok güzel yüzüyor. Bizimle bahse girdi. Bakalım dubaya kadar yüzebilecek mi..

Başkan, Sulu Göz'ün elini bıraktı, suyun içinde koşup yüzmeye başladı, bir yandan da, "Çimbik, hemen buraya gel!" diye bağırıyordu. Düdüğünü öttürüyordu, düdük sudan ötürü köpük sesleri çıkarıyordu. Sulu

Göz, "Beni yalnız bırakmayın! Boğulacağım! Uuuu! Uuuu! Anneciğim! Babacığım!" diye bağırıyordu. Su ancak dizine vardığından, çok komikti.

Başkan, Çimbik'le geri döndü. Kendisine sudan çıkmasını ve kumda oturmasını söylediği için Çimbik bozuk çalıyordu. Sonracıma başkan bizi saymaya başladı, bu hiç kolay olmadı, o yokken biraz dağılmıştık. Başkan, Çimbik'i aramaya gittiğinde düdüğünü yitirdiğinden "Baykuş Gözü ekibi! Baykuş Gözü ekibi! Toplanın! Cesaret. Cesaret!" diye bağırdı.

Sonra başka bir ekibin başkanı geldi, "Amma da bağırıyorsun Çengel, benim ekibimdekiler düdük seslerimi duyamıyorlar" dedi. Gerçekten ekip başkanları, düdükleri, bağırışlarıyla müthiş bir gürültü koparıyorlardı. Sonra başkanımız bizi saydı, hepimizin orda olduğunu gördü, sonra Kıvır'ı kumsala Çimbik'in yanına yolladı, çünkü Kıvır, su çenesine vardığından "İmdat! Yetişin, bir çukura düştüm, bir çukura düştüm!" diye bağırmıştı. Ama aslında çukura filan düşmemiş, sadece yere çömelmişti. Çok gırgır çocuk şu Kıvır.

Sonra ekip başkanları bu sabah bu kadar deniz banyosunun bize yettiğine karar verdiler, "Ekipler toplanın" diye bağırıp düdük öttürmeye koyuldular. Sıraolduk, başkanımız bizi saydı. "On bir. Bir kişi eksik." Eksik olan kişi, sudan çıkmak istemeyen Sulu Göz'dü.

— Denizde kalmak istiyorum. Çıkarsam sonra üşüyeceğim. Burada kalmak istiyorum! diye bağırıyordu.

Sinirleri biraz bozulan başkan, onu kolundan tutarak dışarı sürükledi, Sulu Göz, annesinin babasının yanına ve suyun içine dönmek istediğini haykırdı. Sonra başkan bizi yeniden saydı, yine bir kişinin eksik olduğunu gördü.

— Çimbik eksik, dedik.

— Denize mi girdi yine? diye sordu başkanımız, solgun bir yüzle.

Ama yanımızdaki ekibin başkanı "Bende fazladan bir çocuk var. Senin olmasın?" diye sordu. O fazladan çocuk Çimbik'ti, koca bir çukulatası olan bir çocukla konuşmaya gitmişti.

Çimbik'le geri döndüklerinde başkan bizi yeniden saydı, on üç kişi olduğumuzu gördü.

— Kim burada Baykuş Ekibinden değil? diye sordu başkan.

— Ben efendim, dedi tanımadığımız ufak bir çocuk.

— Sen hangi ekiptensin? Kartallar ekibinden mi Kaplanlar ekibinden mi?

— Yok, ben plajdaki Mimoza otelindenim. Babam işte orada uzakta kumun üstünde uyuyor.

Çocuk "Baba, baba!" diye bağırdı. Uyuyan adam başını kaldırdı, yavaşça bize doğru yürüdü.

— Yine ne oldu Tombik? diye sordu adam.

Ekip başkanımız:

— Oğlunuz bizimkilerle oynamaya gelmiş. Kamp yaşamından hoşlanıyor galiba, dedi.

O zaman adam:

— Evet ama onu hiç bir zaman yollamayacağım. Alınmayın ama bence, anneleri babaları yanlarında olmayınca kimse onlara yeterince göz kulak olmuyor, dedi.

KİRPİ ÇOCUK

UMUR BUGAY

SİNEMA

ZEYNEP duymazlıktan geldi. Anlaşılan hoşuna gitmişti film. Ben de bırakamıyordum. Adam kızı ısırıyor gibiydi. "Allah cezanı versin!" diye bağırdı annem. "Pis herif!" Kızın etekleri açıldı. Çığlık atıyor, çırpınıyordu. Kötü adam kızın saçlarından çekmeye başladı. "Benim olacaksın" diye parçalıyordu kızı.

Babam şakırtıyla tavlayı kapattı. "Öğren de gel" dedi Selim amcaya. "Dersine iyi çalışmamışsın" Gülüyordu. Televizyona döndü. "Ne oluyor yahu?" dedi. "Kim yiyor o yavruyu?" Babamın böyle konuşmalarına kızar annem. "Doğru konuş" dedi. "Yanında çocuklar var.

Filmdeki adam kızı kıskıvrak yakalamıştı. Öpmek için uzanınca Zeynep, "Anneciğim!" diye çığlığı bastı. Kapı tekmeyle kırılarak açıldı tam o sırada. Kızın sevgilisi yumruklarını sıkarak içeriye girdi. Zeynebin annesi, "Yetişti. Çok şükür!" diye bağırarak sıçradı yerinden. Kavga başladı. Kızın sevgilisi öyle bi yumruk indirdi ki kötü adam yeri öptü. "Ooooh!" dedi annem. "Vur. Vur, gebert!" Kötü adam tabancasını çekti. Zeynep gözlerini kapattı. Kız kollarını açarak sevgilisinin önüne geçti. "Beni vur!" diye bağırdı. Kimseden ses çıkmıyordu. Babam, "Seni vurursa filim biter kızım" dedi. Sevgilisi kızı arkasına çekti. "Hayır beni vur" dedi. Kötü adam ateş etti. Kolundan yaraladı kızın sevgilisini. "Ay, delirmiş bu herif" dedi annem. "Zorla güzellik olmaz ki.. Sevmiyor işte kız seni" Boğuşmaya başladılar. Nasıl oldu anlamadım. Bir tabanca sesi duyduk. Kötü adam yere serildi.

Kız sevgilisine sarıldı. Öpüşürlerken Zeynep, "Aaaaav!" diye bir ses kaçırdı ağzından. Annesi çok kızdı: "Size balkona çıkın demedim mi ben?" başımız önümüzde balkona doğru yürüdük. Arkamızdan söyleniyorlardı:

— Bu yaşta her şeyi öğreniyorlar bu filmlerden.

— Yaaa.. Çok sakıncalı. Okul zamanı ben hiç açmıyorum şekerim..

Zeynep balkonda, "Aman sanki biz hiç bi şey bilmiyoruz" dedi, alçak sesle. Ben de, "İnsan sevgilisini öpmez mi?" dedim.. Zeynep bi süre sustu. Balkondan aşağıya baktık. Sonra, "Filmi ben çok beğendim.. Sen?" diye sordu.

Annem, "Ömeeeer.. Hadi gidiyoruz oğlum" diye seslendi. İçeriye girerken, "Hiç oynayamadık" dedi Zeynep. Annemler öpüşüyordu sokak kapısında. Babam, "Yahu Selim haftaya adaya gidelim" dedi. "Yaz geldi, geçti. Bir yere gidemedik". Zeynep'le havalara uçtuk. "Olur. Bi konuşalım" dedi Selim amca.

MEHMET'İN ÇEVRE DOSYASI

ATİLA ALPÖGE ■ DEVRİM ALPÖGE

YARIŞMA

İKİ sayı önce "Kent Kurma Yarışması" vardı. Katıldınız mı? Şimdi başka bir yarışma açıyoruz. Sizden çevre sorunları, çevrenin güzelliği ve çirkinliği üzerine çeşitli yapıtlar bekliyoruz. Bunlar yazı olabilir, şiir olabilir, hatta resim bile olabilir. Yeterki, çevrenizle ilgili olsun.

Uzun bir zamandan beri, haftalardır bir çok yazıda biz sizlere çevremizle ilgili bazı bilgiler getirmek, deneyler ve görüşler sunmak istedik. Şimdi sıra sizde. Kağıdınızı, kaleminizi alın; renkli boyalarınızı, suluboyanızı da alabilirsiniz yanınıza. Çizin, yazın, anlatın.

Aşağıda eski yazılarımızdan bazı konuları hatırlatmak üzere sıraladık. Bu sorular sizleri düşündürebilir ve belki yarışmaya katılmanıza yardımcı olabilir. Bunlardan her hangi birini seçebilirsiniz. Ya da isterseniz kendinize apayrı, bambaşka bir konu seçebilirsiniz.

Bir yazıyla, ya da bir kaç konuda değişik yapıtlarla yarışmaya katılabilirsiniz. Haydi iş başına! Yapıtlarınızı bekliyoruz.

SORULAR, GÖRÜŞLER, DÜŞÜNCELER

— Gürültü ya da gürültülü bir ortam sizi nasıl etkiliyor?

— Başınızdan geçen gürültüyle ilgili bir olay, bir öykü.

— Gürültünün çevrenizdeki insanlar, kedi ve kuş gibi hayvanlar üzerindeki etkilerini hiç gözlediniz mi?

— Gürültü tehlikeli olabilir, değil mi? Bunlardan söz edebilir misiniz?

— Sakin ve sessiz yerlerin güzelliği.

— Kent yaşantısında gürültü ve kaynakları.

— Sokaktaki satıcılar arasında çok gürültü çıkaranlar.

— Sizi uykunuzdan uyandıran gürültüler ya da uyumanızı engelleyen gürültüler oluyor mu? Komşular gürültüye dikkat ediyorlar mı?

— Gürültüye karşı neler yapılabilir?

— Sokaklarda korna çalanlar ve hele müzikli garip sesler çıkaran kornaların sahipleri hakkında neler düşünüyorsunuz?

— Çöp toplamanın zorlukları, çöp toplama yöntemleri.

— Sokağınızı insanlar temiz tutuyor mu? Sokağınızı kimler kirletiyor? Nasıl kirletiyorlar?

— Sokağa çöpleri nasıl bırakıyorlar? Bu sizce sağlıklı bir biçimde yapılıyor mu? Daha iyisi nasıl yapılırdı?

— Sokaklara kağıt atanlar, tükürenler, birşeyler silkeleyenler...

— Çöpler sinek topluyor mu? Kediler çöpleri eşeleyip sokağa yayıyor mu?

— Çöplerle ilgili bir öykünüz var mı?

— Sokakların kirlenmesiyle ilgili bir anınız var mı?

— Büyükleriniz yaptıkları hareketlerle çevre kirliliğine farkında olmadan katılıyorlar mı? Örneğin kağıt atmak gibi, sofra bezini silkelemek gibi, halı silkmek gibi...

— Ulaşımda çevre nasıl bozuluyor? Değişik ulaşım araçlarının sizin çevreniz üzerindeki etkileri...

— Yaya yürümek de bir ulaşım türü olduğuna göre, yaya olmaktan ve yürümekten zevk alıyor musunuz? Bunun daha güzel olması için neler yapılmalı?

— Kaldırımlarda yürürken park etmiş otomobillerden dolayı zorluk çekiyor musunuz? Bunun kötülükleri nelerdir?

— İstanbul'daki ve Ankara'daki Otobüs Yollarını gördünüz mü? Bunlar size neler düşündürdü?

— Ulaşım hava kirliliği yaratıyor mu? Hangi araç daha çok kirlilik yaratıyor? Nasıl?

— Enerjinin yani benzinin ya da elektriğin tüketilmesi bakımından ulaşım...

— Petrolü savurgan mı kullanıyoruz?

— Benzin sıkıntısını yaşadınız mı? İleri yıllarda bu sıkıntılar bütün dünyada artacağına göre neler yapılmalı?

Enerji derken aklımıza elektrik de gelmeli. Elektrik kısıntıları ve ışıkların sönüvermesi size neler düşündürüyor?

— Güneşin ışınlarının bize sağladığı enerjiyi insanlar nasıl kullanabilir? Güneş enerjisinin önemi...

— Yazın denize giriyorsanız, mazot lekeleri gördünüz mü? Demek birileri denizi kirletmişler. Bu size neler düşündürdü?

— Mahallenizde, kentinizde 5 Haziran Çevre Günü'nü yaşadınız mı? Belediyeniz bugün için özel bir şeyler yaptı mı? Neler, nasıl şeyler?

— Skylab denilen gök laboratuvarının dünyaya düşüşünü izlediniz mi? İnsanların uzayı kirletişine güzel bir örnek olan bu olay için neler düşündünüz?

— Kentinizdeki çimento fabrikalarının dumanları sizi ya da yakınlarınızı rahatsız ediyor mu? Nasıl?

— Sis ve duman nefes almanızı etkiliyor mu? Boğazınızı yakıyor mu?

— Evlerimizin içine kadar giren toz sizi rahatsız ediyor mu?

— Hava kirlenmesiyle ilgili bir öykünüz var mı?

— Semtinizdeki tarihsel yapıtların çevresi nasıl? Kirletilmiş mi? Bu yapıtlar kötü mü kullanılıyor? Yapıtları bozmuş muyuz?

— Çevrenizdeki yapıların yani yapılı çevrenin güzelliğine dikkat ettiniz mi? Güzel yapıları anlatır mısınız? Neden güzeller?

— Sokakların güzellikleri ve çirkinlikleri.

Yukarıdaki görüşler, düşünceler ve sorular üzerinde ya da isterseniz çok başka konularda yapıtlarınızı bekliyoruz: Yazı, resim ya da şiir. Hatta belki de tiyatro oyunu. Neden olmasın? İstediğiniz kadar yapıtla katılabilirsiniz. Yapıtlarınızı 10 Eylül 1979 tarihine kadar, fazla gecikmeden "Milliyet Çocuk Dergisi — Çevre Yarışması — Milliyet Yayınları — Basın Sarayı — Cağaloğlu — İstanbul" adresine yollayın. Bu yarışmada en ilginç yapıtları sunan 15 okurumuza 20'şer kitap armağan edilecektir. Yapıtlarınızın arkasına adınızı, adresinizi ve yaşınızı yazmayı unutmayın.

Alphonse Daudet

TARTARİN ALPLERDE

Alphonse Daudet

Alphonse Daudet, 1840'da Fransa'nın Nimes kentinde doğdu. Genç yaşında Paris'e giderek edebiyat çevrelerine girdi. 1858'de yayımladığı "Aşık Kadınlar" adlı şiir kitabı ile adını duyurdu. Asıl ününü 1866'da çıkan "Değirmenimden Mektuplar" adlı öykü kitabıyla yaptı.

Daudet, "Büyük Umutlar", "Oliver Twist" gibi romanların yazarı Charles Dickens'in etkisinde kalarak bir çok öykü ve roman yayımladı, oyunlar yazdı. En ünlü yapıtları şunlardır: Taraskonla Tartarin (1872), Pazartesi Öyküleri (1873), Jack (1876), Sürgündeki Krallar (1879), Sappho (1884), Tartarin Alplerde (1885), Kentli Kız (oyun, 1872).

Alphonse Daudet 1897'de Paris'te öldü.

1880 YILINDA İSVİÇRE'NİN ALP DAĞLARINDA RİGHİ-KULM OTELİNDEYİZ...
OTEL, BİLGİSİZ İNSANLARLA DOLUDUR...
BU DANE? YOLUNU YİTİRMİŞ BİR İNEK Mİ? YOKSA KÖMÜRCÜ MÜ?
TARASKONLU TARTARİN'DEN BAŞKA BİRİ DEĞİLDİ BU...
EN SONUNDA GELDİM. İNSAN İRADESİNİN ÖNÜNE HİÇ BİR ŞEY GEÇEMEZ.
HAYALLAH! İKİ BİN METREYİ TIRMANMAK YERİNE SU TRENLE DE ÇIKABİLİRDİM...
TÜM BU İNSANLAR BU BAŞARIMDAN DOLAYI BENİ KUTLAMA GELİYORLAR...
NE KÖTÜ HAVA!
HERKES BANA BAKIYOR.
BUYRUN?
KÜÇÜK AMA GÜZEL BİR ODA İSTİYORUM.
KİMLİĞİMİ AÇIKLAMAYACAĞIM, YOKSA HERKES BAŞIMA ÜŞÜŞÜR.

ASANSÖRLE Mİ ÇIKACAKSINIZ?
NE? BENİM GİBİ İYİ BİR DAĞCIYA BU SORUYU NASIL SORARSINIZ?
SİNİRLERİME HAKİM OLMALIYIM.
Oooo
TÜM OTELDE AYNI SORU SORULUYORDU...
BU DA NE?
KAHRAMANLARIMIZI BIRAKIP RESTORANA İNELİM...
RİNGH-KULM'DA MÜŞTERİLER PİLÂV SEVENLER VE ERİK TATLISI SEVENLER DİYE İKİYE AYRILMIŞTI...
ALTMIŞ KİŞİ SESSİZLİK İÇİNDE YEMEKLERİNİ YİYORLARDI.
TARASKONLU TARTARİN GELİNCE...
SANKİ DİNİ BİR TÖREN YEMEĞİ YENİYOR GİBİ!
BÖYLESİNE YORULARAK BURAYA GELEN BİR İNSAN OLARAK YERİM ÇOK İYİ DEĞİL, UŞÜTEBİLİRİM.
KALKIP MASANIN ORTASINDA BİR YER BEĞENDİ. KENDİNE...
BURASI TUTULDU EDİLDİ BAYIM.
OTURABİLİRSİNİZ ÇÜNKÜ AĞABEYİM HASTA OLDUĞU İÇİN İNEMEYECEK.
HASTA MI? UMARIM TEHLİKELİ BİR HASTALIK DEĞİLDİR.

ARTIK KONUŞMADAN DURAMAYACAĞIM. HEM KONUŞURKEN, TÜKÜRÜK BEZLERİM ÇALIŞIR, BU DA HAZIM YAPMAYA YARAR.
KONUŞMAYA KARAR VERDİĞİ AN HEMEN YANINDAKİNE DÖNER VE...
NE GÜZEL KOL DÜĞMELERİ! ŞARKICI MISINIZ?
NO KAPİSKÖ!
ANLAMIYORUM.
UMUDUNU YİTİRMEDEN KARŞISINDA OTURANLA KONUŞMAYA ÇALIŞTI...
... SAYIN BARON...
AMA ÇABALARI SONUÇ VERMEDİ...
BİRAZ İÇKİ?
BAYAN BENİ DİNLEMİYOR BİLE...
CESARETİMİ YİTİRMEYECEĞİM. KENDİMİ ÇOK ROMANTİK HİSSEDİYORUM. ŞU KIZIL SAÇLAR... ACABA RUS MU, YOKSA, NORVEÇLİ Mİ?
HİÇ ÇEKİNMEDEN ŞARKI SÖYLEMEYE BAŞLADI
TATLI KONTES, KUZEY IŞIĞI, KAR ONA AŞK PIRILTILARI YANSITIIIIR...
TARTARİN BİRDEN, HERKESİN KIZGIN BAKIŞLARINI ÜSTÜNDE HİSSETTİ...
...VE ŞARKI SÖYLEMEYE BAŞLADI...
NE? YİNE AYNI ŞEYLER Mİ? BU ERİKLERLE PİLAVI HEMEN KALDIRIN!
BU SÖZLERDEN AUNANLAR RESTORANI TERKETTİ...
DAVRANIŞLARINI HİÇ BEĞENMEDİM, BUNUN.
TARASKONLU TARTARİN KÜÇÜK SORUNLARDAN ETKİLENMEZDİ...
ŞEKERSİZ BİR KAHVE!.. BELKİ ACI KAHVEYİ NEDEN SEVDİĞİMİ DÜŞÜNÜYORSUNDUR.

"AVA ÇIKTIĞIM ZAMANLAR EDİNDİĞİM BİR ALIŞKANLIK BU...
BENİ DİNLEMİYOR BİLE... CANI İSTERSE!
OTEL KAYITSIZ İNSANLARLA DOLUYDU. TARTARİN BU DURUMA SON VERMEK İÇİN ORKESTRA YAKLAŞTI VE...
HADİ! MÜZİĞİ CANLANDIRIN!
KIVRAK BİR ŞEYLER ÇALIN!
DANSEDELİM, KENDİNİZİ MÜZİĞE VERİN!
TARTARİN'İN BU GİRİŞİMİ İSTEDİĞİ SONUCU VERDİ...
HERKES OLDUĞU YERDE DANSETMEYE BAŞLADI...
PUF!... BU DAĞI TIRMANAN BİRİ İÇİN ÇOK FAZLA HAREKET ETTİM... BEN BİR GÖREVLİYİM...
"DANSER" "TO DANCE"...
ÜZGÜNÜM BAYAN AMA ÇOK YORGUNUM, BİRAZ UYUMAM GEREK.
ADIMI GİZLEMEYE DEVAM ETMELİ MİYİM? İSVİÇRE'YE GELME NEDENİMİ BELİRTMEM DOĞRU OLUR MU?
BAĞIŞLAYIN AMA BU BAYA OTELİN KAYIT DEFTERİNİ İMZALATMALIYIM... BEN BİR GÖREVLİYİM...

KİMLİĞİMİ BELLİ ETMEK ZORUNDAYIM... YARIN HERKES "NASIL DA ANLAMADIM"? DİYECEK.
BUYRUN KARTIMI BAYAN!
Taraskonlu Tartarin
A.K.B.
DEFTERİ BEN DOLDURURUM. ŞİMDİ DANS ETMEYE GİDİYORUM. TEŞEKKÜRLER BAY "DARDAREN"
ADIMI YANLIŞ SÖYLEDİ! NE BİLGİSİZLİK!
BU KADININ A.K.B.NİN, ALP DAĞLARI KULÜBÜ BAŞKANI DEMEK OLDUĞUNU BİLMESİ GEREKİYORDU...
BU SAYGISIZLIK BÜTÜN GECE UYUMAMA ENGEL OLACAK. NEYSE, YİNE DE YATAĞA GİREYİM...
BÜTÜN GECE GÖZÜMÜ KIRPMAYACAĞIM, UYKUM KAÇTI...
ZZZZZZZZZ...
GÜN DAHA DOĞMAMIŞTI Kİ...
AAHHUH
BU SES NE?
KALKIN!
NE VAR?

CAMA ALEVLERİN PARILTISI YANSIYOR!
AAAUUHH
BU SES DE ALARM OLMALI - YANGIN VAR!
23
BU DURUMLARDA SOĞUKKANLILIĞIMIZI KORUMALIYIZ.
SAKİN OLUN, BAYANLAR, SİZİ KORURUM BEN.
BİR ERKEK! İKİMİZ ÇEVREYİ SAKİNLEŞTİREBİLİRİZ.
SAYIN BARON, NASIL, BAŞLADIĞINI BİLİYOR MUSUNUZ?
NE?.. NEYİ?..
YANGINDAN SÖZ EDİYORUM BAYIM.
NE YANGINI?
YARDIMCI OLMAK İÇİN FAZLA KORKMUŞSUNUZ. BARİ AYAK ALTINDA DOLAŞMAYIN.
BİR YARDIM EKİBİ HAZIRLAMALIYIM.
HEEY! BU NE?

NE YARDIMI?
AMA TARTARIN YANILDIĞINI HEMEN GÖRDÜ...
MEŞALELİ İNSANLAR!
AAAUUUHHH
...HIMMM, OTEL MÜŞTERİLERİNE GÜNEŞİN DOĞDUĞU HABERİ VERİLİYORMUŞ... KÜÇÜK BİR YANLIŞLIK YAPMIŞIM...
MANİLOF AYAKKABIMI BULMAMA YARDIM EDER MİSİNİZ?
BU, ŞARKIMI İTHAF ETTİĞİM KIZIL SAÇLI BAYANIN SESİ!
YANILDINIZ BAYAN AMA EMRİNİZDEYİM.
NE KORKUNÇ!
İŞTE!.. SİZE GÖSTERMEK ONURUNU BANA VERİR MİSİNİZ?
GÖZLERİNİZ ÇOK KESKİNMİŞ!
ALIŞKANLIKTAN, BAYAN.
DEMEK AVCISINIZ. RİGİ'DE ÇOK AV BULABİLİYOR MUSUNUZ?
BİRAZ HEYECANLIYIM AMA YUMUŞAK SESİ BANA CESARET VERİYOR.
BİRDEN BİR SES ONU BULUTLARIN ÜSTÜNDEN YERE İNDİRDİ...
SONYA! SONYA!
ÇOK TEHLİKELİ BİR AVCILIK YAPIYORSUNUZ DOSTUM. POSTU DELDİRMEMEYE DİKKAT EDİN.

AZ SONRA TARTARİN BİR GRUP İNSANLA GÜNEŞİN DOĞUŞUNU İZLEDİ...
AAAAUUUUHHHHHH
OTELDEKİ ODASINA DÖNDÜKTEN SONRA...
SONYA! NE GÜZEL İSİM. MUTLAKA RUS OLMALI...
BİR SAAT UYUDU.
KAHVALTI ZİLİ...
TANRININ CEZASI FRANSIZ! BİR DAHA YOLUMUZA ÇIKMAMAYA DİKKAT ET!
BU KAĞIT DA NESİ?
TANRININ CEZASI FRANSIZ! BİR DAHA YOLUMUZA ÇIKMAMAYA DİKKAT ET!
İMZA YOK AMA MUTLAKA KULÜBÜN YAKINDA YAPILACAK BAŞKANLIK SEÇİMLERİNDEKİ RAKİBİM KOSTEKALPE'DENDİR
AMA TARTARİN, ÇOK GEÇMEDEN OTELDEKİ HERKESTEN KUŞKU DUYMAYA BAŞLADI.
SONYA VE YANINDAKİLER İLK TRENLE YOLA ÇIKTILAR.
KAHVALTIMI YAPIP GİDECEĞİM.
NE YAZIK!
AZ SONRA...
SİZE İYİ BİR KILAVUZ ÖNEREBİLİRİM BAYIM.
NEREDEDİR ACABA?
KILAVUZUMUZUN ŞU ANDA GİYOMTEL'İN ONURUNA YAPILAN KİLİSENİN BULUNDUĞU TELLSPLAT'A DOĞRU GİTTİĞİNİ SÖYLEDİLER
ONU BULURUM.
BU KEZ TRENE BİNECEĞİM. KOCA ALPLER DURURKEN BU KÜÇÜCÜK TEPEYİ YÜRÜYEREK İNMEK KOMİK OLUR.
8

DAHA SONRA, KÜÇÜK BİR VAPURA ATLADI...
BU YAĞMUR, SİS VE KÜÇÜK VAPUR TERSİNE, BANA ASLAN AVINA ÇIKMAK ÜZERE MARSİLYA'DAN BİNDİĞİM GEMİYİ VE GÜNEŞİ ANIMSATTI.
DÜMENCİYLE KONUŞMAK YASAKTIR.
GEREKSİZ BİR YASAK. BU YOLCULAR ÖYLESİNE SESSİZ Kİ...
GİYOM TEL'İN GESSLER'İN GEMİSİNDEN, FIRTINALI BİR HAVADA AŞAĞI ATLADIĞI YERE GELDİK...
AZ SONRA TARTARİN'İN YOLCULARDAN İKİ PROFESÖRLE KARAYA ÇIKTI.
BLOM BLON
SUSUN CALIŞIYORUM! BU GÜN KONUK KABUL EDEMEM!
BEN FRANSIZ AKADEMİSİ ÜYESİYİM. BURALARDAKİ RESİMLERİ GÖRMEK İSTİYORDUK.
HERR... PROFESÖR ŞVANTALER!
TARASKONLU TARTARİN!
ADIM TÜM KAPILARI AÇIYOR.
GİYOM TEL'İN YAŞAMINI RESİMLEMİŞLER. SİLLER'İN KİTABINI BİR KAÇ KEZ OKUMUŞTUM.
RESSAM ŞİMDİ ÇOCUĞUN BAŞI ÜSTÜNDE DURAN ELMAYA OK ATILMASININ RESMİNİ YAPIYORDU.
BİR DAKİKA! BU YAY YERİNDE DEĞİL!
9

KİMSİNİZ SİZ?
NASIL?
TARTARİN ADININ, KADININ AÇILMASINA NEDEN OLMADIĞINI GÖRÜNCE ÇOK SİNİRLENDİ...
GİDİP AFRİKA PANTERLERİNE ATLAS ASLANLARINA SORUN! ONLAR SİZİ YANITLARLAR!
BANA BAKIN VE BU HAREKETİ ÇİZMEYE ÇALIŞIN, RESSAM BEY
TARTARİN'İ GİYOM TEL'LE KARŞILAŞTIRA BİLMEK İÇİN BÜYÜK BİR DÜŞ GÜCÜ GEREKİYORDU...
HARİKA!.. ÇABUK KAĞIT KALEM GETİRİN! KÜÇÜK, BAŞKA ELMA KALMADI.
MODEL OLARAK SİZİ KULLANMIŞ OLMAYI ÇOK İSTERDİM.
ÖYLE Mİ?
ARADIĞIM ERKEKÇE BİR BAKIŞ VE ENERJİK BİR VÜCUTTU. ZATEN GİYOM TEL HİÇ YAŞAMAMIŞTI.
NE DEDİNİZ?.. BU BÜYÜK BİR SUÇTUR!
KAHRAMANIN GERÇEKTEN YAŞAYIP YAŞAMADIĞINA İLİŞKİN BİR TARTIŞMA BAŞLADI. TARTARİN UZAKLAŞTI...
OLUR İŞ DEĞİL! DEMEK ÜÇ YÜZYIL SONRA BİR RESSAM TARASKONLU TARTARİN'İN VARLIĞINDAN KUŞKUYA DÜŞEBİLECEK!
BİRKAÇ SAAT SONRA BAŞKA BİR OTELDE...
ÜNLÜ BİR KILAVUZU ARIYORUM...
ŞU MASADA!
10

BAYIM... AMA BEN SİZİ TANIYORUM!
TARTARIN!
BOMPAR!
TARASKON GAZİNOSUNUN ESKİ YÖNETİCİSİ. BÜYÜK BİR DÜŞ GÜCÜ, VE YALAN SÖYLEME YETENEĞİ VARDI. BİRADI DA "DÜZENBAZ" DI.
SİZİ DAĞLARIMIZA HANGİ RÜZGÂR ATTI?
BİZİM ORADAKİLER İKİ YÜZ METRELİK BİR DAĞI TIRMANINCA KENDİLERİNİ DAĞCI SANIYORLAR. ONLARA BİR DERS VERMEK İSTİYORUM.
BİLİYORSUNUZ Kİ NE ASLANLAR ÖNÜNDE NE DE SAVAŞTA İLERLEMEKTEN KAÇINMADIM. AMA ŞİMDİ... KORKUYORUM.
BÖYLE KONUŞMAYIN!
ŞİMDİ SİZE BİR SORU SORACAĞIM: SİZ ÜNLÜ BİR KILAVUZ MUSUNUZ?
ANLATILDIĞI KADAR DEĞİL AMA...
AZ SONRA...
SİZİ, BAZI BİLGİLER VERMEK İÇİN DIŞARI ÇIKARDIM.
SİZİ DİNLİYORUM.
İSVİÇRE TURİZMLE YAŞAYAN BİR ÜLKE... MEKANİK ARAÇLAR ÇAĞLAYANLARI GEÇİYOR, TEPELERİ AŞIYOR!
DEMEK YÜKSEK BİR DAĞA ÇIKMAK BÖYLECE TEHLİKESİZLEŞİYOR.
AZ SONRA BİR KAYIĞA BİNDİLER.
GAZETELERDEKİ KAZA HABERLERİ, İNGİLİZ TURİSTLERİ BURAYA ÇEKMEK İÇİN YAZILIYOR...
VAY CANINA!..
BİR DAĞCI UÇURUMUN DİBİNE DÜŞTÜĞÜ ZAMAN KENDİNİ KAR YIĞINLARININ İÇİNDE BULUR VE BİR UŞAK ONUN ÜSTÜNÜ BAŞINI SİLKELER.
11

AMA BANA ÖLÜMLE BİTEN KAZALARDAN SÖZ EDİLDİ.
BUNLAR BÜYÜK TURİSTİK ŞİRKET KURULMADAN ÖNCE OLUYORDU.
BU İMZASIZ MEKTUBA NE DERSİNİZ?
BAKAYIM!..
BENDEN KIZIL SAÇLI BİR BAYANI KIŞKANAN BİRİNİN SAKASI OLDUĞUNA EMİNİM. Mİ... MİLANOF ADLI BİRİ VARDI.
MİLANOF, TARTARİN!
ONU TANIYOR MUSUNUZ?
BU BAYAN, SAVAŞ KONSEYİ BAŞKANI GENERAL FELYANİN'E ATEŞ EDEN SONYA DE VASİLYEF'TİR...
İNANAMIYORUM!
SONYA SİBİRYA'DAN KAÇAN KARDEŞİ BORİS'LE BİRLİKTEDİR. İKİSİNİN DE ÇEVRESİ TERÖRİST DOLU.
HEPSİ DE SİZİ BİR RUS CASUSU SANDI TARTARİN.
BENİ Mİ?
ÜZERİNİZDEKİLER TAM BİR CASUS GİYSİLERİ... HERKESTEN SAKINMALISINIZ!
YEMEĞİNİZE ZEHİR KONABİLİR./CEBİNİZE YERLEŞTİRİLEBİLECEK BOMBALARA DİKKAT EDİN. DÜŞMANLARINIZ ÇOK AKILLIDIR.
TARTARİN BU SÖZLERE HEMEN İNANDI.
BEN TURİSTLERLE İLGİLENMEK ZORUNDAYIM, BANA GÜVENMEYİN. NE YAPACAKSINIZ?
HEMEN BURADAN GİDECEĞİM.
AMA OTELE VARINCA-
AMACIMDAN VAZGEÇEMEM. ALPLERİN EN YÜKSEK TEPESİNE ÇIKACAĞIM. TARASKON KULÜBÜNÜN BAŞKANLIĞINI BIRAKMAYACAĞIM.
12

DÖRT KANTON GÖLÜNDE...
ÇABUK ÇIKIN!
HİÇ BOŞ YER YOK!
DOLU!
NE ŞANS!
HAYDİ ÇIKIN, SİZİ İTİYORUM!
GÜNAYDIN BAYIM!
NE?
TANRIM!
SONYA, MANILOF VE... BU DA BORİS OLMALI! TUZAĞA DÜŞTÜM!.
YOL BOYU KORKUNÇ UĞURSUZLAR AŞACAĞIZ. ACIMADAN BENİ AŞAĞIYA İTECEKLER.
AMA ONLARLA YALNIZ KALDIĞIM SÜRECE BUNA CESARET EDEMEZLER!
BU SONUÇ ONU YÜREKLENDİRDİ.
SİZE RASTLADIĞIMA ÇOK MEMNUN OLDUM. SİZ BENİ BİLMİYORSUNUZ AMA BEN SİZİ ÇOK İYİ TANIYORUM.
SŞŞT!..
İTALYAN TENORU OLDUĞUNU SÖYLEYEN BU ADAMI TANIYOR MUSUNUZ?
DOSTUMUZ TARTARIN ÇOK HEYECANLANDI...
13

BU YÖRELER BANA ATLAS ORMANLARINI ANIMSATIYOR. TABİİ ASLANLARIN KÜKREMESİ OLMAKSIZIN.
ONLARI DUYDUNUZ MU SİZ?

BEN TARASKONLU TARTARIN'IM BAYAN!

BÖYLESİNE ÖNEMLİ BİR İNSANDAN KİMSE İMZA ALMAYA KALKIŞMADI.
BU HAYVANLAR ÇOK TEHLİKELİ OLMALI.
BİNDİĞİM DEVE TİR TİR TİTRİYORDU. SİZE O KÜKREMELERİ TAKLİT EDEYİM...

GGGRRRRROOOAAARR
IIIIIHHH

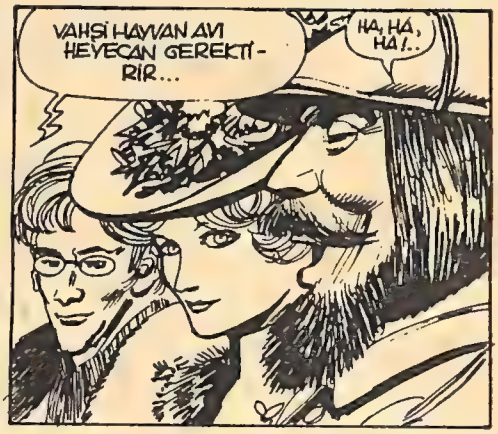
VAHŞİ HAYVAN AVI HEYECAN GEREKTİRİR...
HA, HA, HA!..

BİZLER DE KURT, AYI VE BAŞKA HAYVANLAR AVLARIZ.
HA, HA, HA!

HA HA HA HA!..
BUNLAR BENİ NE SANDILAR?

O SIRADA ÇOK DAR BİR GEÇİDE GELDİKLERİNDEN ARABALAR DURDU.

BURADA YANIMDA KALIN BAYIM!
SESİ ÇOK GARİP... BENLE İLGİLENMEYE BAŞLADI.

BU ADAMLAR NEREYE GİDİYOR BÖYLE?
ADAMLAR GÖZDEN YİTTİKTEN SONRA...
KİM OLDUĞUMUZU NEREDEN BİLİYORSUNUZ?
SİZE BİR ÖĞÜT: AÇIK OYNAMAK GEREK.
BİR ASLANIN ÖNÜNDE YÜZ YÜZE DURURUM VE İKİ GÖZÜNE DE BİRER KURŞUN SIKARIM.
MANİLOF GELİNCE SÖZLERİ YARIM KALDI.
İPE GEREKSİNİMİMİZ VAR!
OH!
BU ADAMIN BAKIŞLARI GARİPTİ. İTALYAN TENORU BOĞMASIN?
HA, HA, HA!.. MANİLOF ASLINDA ÇOK DUYGULUDUR BAYIM.. BİR GÜN TEHLİKELİ RUS STEPLERİNDE ARABACI ATLARA KÖTÜ DAVRANDIĞI İÇİN ARABAYI TERKETMİŞ...
TARTARIN SAKİNLEŞTİ.
KIŞLIK SARAY BOMBALANDIĞINDA ÇOK ÖLÜ OLDU MU?
ÇOK. AMA KURBANIMIZ KAÇTI.
HALK İÇİN ELİMİZDEKİ SİLÂHLARLA SAVAŞIYORUZ. AMA DÜŞMAN KARŞISINDA SAYIMIZ ÇOK AZ...
ANLIYORUM.
15

ELLİ YAŞINDA OLMASINA KARŞIN TARTARIN KENDİSİNİ HALA BİR LİSELİ GİBİ HİSSEDİYORDU...

SONYA, BENİ DİNLE...

BİRAZDAN HERKES GELİR.

DAHA SONRA MÜŞTERİLERİN KENDİ YİYECEKLERİNİ KENDİLERİNİN ALDIKLARI BİR LOKANTADA DURDULAR...

BU KADAR YİYECEĞİ ALMAYI NASIL BAŞARDINIZ?

ZEKAMLA!

BİZ TARASKONLULAR BECERİKLİYİZDİR.

YEMEKLERİ TAM BİTMİŞTİ Kİ...

PAM!

SİLÂH SESLERİ! HAYDUTLAR SALDIRIYOR.

PAM!

PAM!

BUNLAR POLİGONDAN GELEN SESLER BAY TARTARIN!

UZUN SÜRE AVCILIK YAPTIĞIMDAN SÜREKLİ BİR GERGİNLİK İÇİNDEYİM...

PAM! PAM!

ORADAKİLERDEN BİRİ TARTARİN'E YETEĞİNİ KANITLAMASINI ÖNERDİ...

PAM! PA

BAKIN BAKALIM!

TÜM ATIŞLARI HEDEFE İSABET ETTİRDİ...

DAHA GÜÇ BİR HEDEF YOK MU?

TAMAM! ŞU PİPO... ELLİ ADIM ÖTEDE DURURSANIZ DUDAKLARINIZ ARASINDA DURAN PİPOYA İSABET ETTİREBİLİRİM.

HA... HAYIR! İMDAT!

KASKETİME BAKIN!

PAM!

TAM ORTADAN!

AZ SONRA YOLA KOYULDULAR....

ÇOK MUTLUYUM SONYA ÇOK GÜZEL... BU KUZEY ÇİÇEĞİNİ TARASKON'DAKİ BAHÇEME DİKMEYİ BAŞARABİLİR MIYIM?

TARTARIN TIRMANMAYI DÜŞÜNDÜĞÜ ZİRVENİN ETEKLERİNDE BİR OTELE YERLEŞTİ...

GÜZEL DAĞ YAKINDA BOTLARIMIN İZLERİ BEYAZ KARLARININ ÜSTÜNDE GÖZÜKECEK.

O SIRADA...

GÜNDAYDIN! ARABA O BİZİ BEKLİYOR, ÇABUK!

TAMAM, GELİYORUM!

TARTARİN ÜNLÜ KILAVUZLAR RUDOLF KAUFMAN VE KRİSTİYAN İNEBİT İLE ANLAŞTI.

GEREKSİNİM DUYDUĞUM ZAMAN SİZİ ÇAĞIRIRIM. BU PARALARI ALIN!

LÜTFEN SUSUN BAYIM. SÜRGÜNDE OLDUĞUMUZ SÜRECE BİZ MUTLU OLAMAYIZ.

AMA ONLARA DAHA KÖTÜ BİR HÜKÜMETİN GELEBİLECEĞİNİ NASIL ANLATABİLİRSİNİZ? BU UĞURDA MUTLULUK VE AŞKI YİTİRECEKSİNİZ.

ÜLKEMİ KURTARACAK ADAMA TÜM YÜREĞİMİ VERECEĞİM. DIŞ GÖRÜNÜMÜ BENİM İÇİN HİÇ ÖNEMLİ DEĞİL!

TARTARİN RUSLAR'LA UZUN GÜNLER GEÇİRİYORDU...

POSTA HALA GELMEDİ.

BEN GETİREYİM!

VE TEHLİKELİ GÖREVİNİ SÜRDÜRÜYORDU...

HİÇ BİR ŞEYDEN KUŞKULANMAMALILAR. NEYSE Kİ NASIL DAVRANMAM GEREKTİĞİNİ BİLİYORUM.

Herbichler

GOLD-SILBERWAREN

POSTA

GEREKİRSE BOYUTUNA BİLE BAKMADAN TÜM MEKTUPLARI YİYECEĞİM!

17

TARTARIN BÖYLECE BİR TRAJEDİ ENGELLEDİĞİNİ SANIYORDU.
YANIMDAKİ ARKADAŞLAR BOLİB'İN VE MANİLOF TUR. BOLİB'İN ÜÇ YIL BİR DOLAPTA KAPALI KALDI.
ÖBÜRÜ KIŞLIK SARAYIN MAHZENLERİNDE ALTI AY DİNAMİT ÜZERİNDE UYUDU.
VAY CANINA!
Drosselhof
BİR KAÇ GÜN SONRA...
O SÖZÜNÜ ETTİĞİNİZ TERÖRİST BIÇAĞI KULLANMAYI BİLEMEDİ...
NASIL KULLANILMASI GEREKTİĞİNİ ANLATAYIM. KORKUNÇ BİR BEYAZ AYININ SALDIRISINA UĞRADIĞIMI VARSAYALIM.
BIÇAĞI AŞAĞIDAN YUKARI DOĞRU KULLANARAK ONU ÖLDÜRÜRÜM.
O GECE... BU KATİLLERLE SAMİMİ OLMAYA BENİ İTEN NEDİR? BENİ OYUNA GETİRİP SİBİRYA'YA GÖNDEREBİLİRLER. KORKUNÇ!
AMA ERTESİ GÜN KAHRAMANIMIZ YÜREĞİNE HAKİM OLAMADI.
SONYA SİZİ SEVİYORUM.
SONYA GÜLMEDİ...
ÖYLEYSE BENİ HAKETMELİSİNİZ!
BİRDEN KARTAREN GERÇEĞE DÖNDÜ...
SİZE BİRİLERİ BEKLİYOR BAYIM.
BENİ YAKALAMAYA GELDİLER EMİNİM!
18

SİZ KAÇIN, KURTULUN... KENDİMİ FEDA EDECEĞİM.
OTELİN MERDİVENLERİNE ÖLÜME GİDEN BİR KRAL GİBİ ÇIKTI...
HEY TARTARİN!
BENİMİ ARADINIZ?
TABİİ Kİ SAYIN BAŞKAN.
BRAVİDA, EXKURBAN. YES, PASKALON!
BAŞKANIM, MEKTUBUNUZDA KULÜBÜMÜZÜN FLAMASINI İSTEMİŞSİNİZ, ONU GETİRDİK.
İSTEĞİMİ ÇOK ÇABUK YANITLADINIZ.
FRANSIZ DÖRTLÜSÜNÜN SESLERİ TÜM OTELDE DUYULDU.
YAŞASIN BAŞKAN!
TARASCON
ODAMA GEÇELİM ARKADAŞLAR.
ÜYELERİNE HEYECANLI YDILAR Kİ, IŞIĞI YAKMAYI BİLE UNUTTULAR. OTELİN MÜDÜRÜ GELDİ...
KİM OLDUĞUNUZU BİLİYORUZ. DAHA FAZLA GÜRÜLTÜ YAPARSANIZ POLİS ÇAĞIRACAĞIZ!
MÜDÜR BEY, HESABIMI HAZIRLAYIN BU BAYLARLA BİRLİKTE YARIN JUNGFRAU DAĞINA TIRMANMAYA BAŞLAYACAĞIZ.
VE... BENİ BÜYÜK BİR TUZAKTAN KURTARDINIZ. YİNE ESKİ TARTARİN OLDUM.
YAŞASIN BAŞKAN!
ERTESİ GÜN DÖRT FRANSIZ GÜLE OYNAYA DAĞA TIRMANMAYA BAŞLADILAR. YORULDUKLARI ZAMAN...
EXKURBANYES SİZDEKİ SÖZLÜKLE ŞU ADAMDAN DİNLENECEK BİR YER OLUP OLMADIĞINI SORUN.
19

BİR PANSİYON İSTERSENİZ AZ İLERİDE VAR. SİZİ GÖTÜREYİM.
AZ SONRA BÜYÜK BİR PATATES TURTASI DÖRDÜNÜ DE CANLANDIR DI...
BAŞKANIMIZ FRANSANIN EN ÜNLÜ AVCISIDIR DOSTUM!
BURALARDA BAZEN GEYİK BULUNUR.
YAZIK Kİ TÜFEĞİMİ GETİRMEDİM.
AMA ERTESİ GÜN PANSİYON SAHİBİ TARTARİNE BİR TÜFEK ARMAĞAN ETTİ VE...
DİKKAT, ORADA!
TAM TÜFEĞİMİN UCUNDA...
FFFFIIII!!!
OH!
KİM ISLIK ÇALDI?
GEYİKLER KOVALANDIKLARINI ANLAYINCA BU SESİ ÇIKARIRLAR...
BİZ ÇALMADIK BAŞKANIM.
AV YENİDEN BAŞLADI.
iiiPHHHHHH-!!!
OLUR ŞEY DEĞİL!
TAM O SIRADA ŞİDDETLİ BİR SASANAK BAŞLADI...
BU HAYVANIN IŞIĞINI DUYUYORUM. KAÇALIM!
SAKİN OLUN!
20

SIRILSIKLAM PANSIYONA VARDILAR...
MUTLAKA HAS-TALANDIM!
...KULÜBÜN BAŞ-KANI ÇOK İYİ BAKILDI...
BU İÇKİ BANA İYİ GELDİ.
BİRDEN...
GEYİK AŞAĞI-DA MUTFAKTA SU İÇİYOR!
ŞAKA EDİYORSUN
PANSİ-YON SA-HİBİ BU HAYVANI EHLİLEŞ-TİRMİŞ.
SICAK ŞARAP İÇİYOR!
AMA BU GERÇEKTEN BİR ŞAKA DE-ĞİLDİ...
AMA TARTARİN BU OLAYDAN ALINMADI...
HA..HA HA
BU DA BOMPARD'IN BANA TURİST SİR-KETİ HAKKIN-DA SÖYLEDİK-LERİNİ KA-NITLIYOR.
ERTESİ SABAH PANSİYONDA RİGİ-KULM'UN TÜM MÜŞTERİ-LERİ KARŞILAŞTILAR...
ARKADAŞLAR, SAKİN OLUN! DAĞA TIRMANACAK OLAN BENİM!
SEREFİNİ-ZE MİSTER.
TARTARİN BİR KADEH ALDI...
ADINIZ NEDİR
TARAS-KONLU TARTARİN BAYIM.
BİR AT İÇİN GÜZEL BİR İSİM!
GÖRGÜSÜZ!
YAŞASIN BAŞ-KANIMIZ BÜYÜK TARTAREN!

TARTAREN DİLİNİ BİLMEDİĞİ İKİ KILAVUZLA YALNIZ KALDI.

KAR İÇİN ÖZEL YÜN ÇORAPLARA GEREK OLDUĞUNU BİLİYORUM. BUNLARI BANA NEDEN VERİYORSUN?

ONLARA SONRA YETİŞİRİM NASIL OLSA.

AMA... AYAKLARIMI KIPIRDATAMIYORUM!

İMDAAAT! GERİ DÖNÜN! BENİ ARKADA BIRAKMAMANIZ İÇİN SİZE PARA VERMEDİM.

AZ SONRA AYAKKABILARINI ÇIKARDI VE

ONLARIN VERDİKLERİ ÇORAPLARLA ÇOK RAHAT YÜRÜNEBİLİYOR! O KADAR KİTABI NEYE ALDIM BEN?

BASTONA DAYANARAK KOLAYLIKLA YÜRÜNÜR. OOHH!

KILAVUZLAR ŞAŞIRMIŞTI. BÖYLE NESELİ BİR ADAM NASIL BU KADAR BECERİKSİZ OLABİLİYORDU?

TABİİ BU BASİT BİR TEPE DEĞİL.. ÇOK GÜÇ BİR TIRMANMA OLACAK AMA İYİ BİR DAĞCI OLDUĞUM DA YADSINAMAZ.

EN SONUNDA KILAVUZLAR TARTARIN'IN İYİ BİR DAĞCI OLDUĞUNA İNANMAK ZORUNDA KALDILAR...
NE KADAR DA GERÇEKÇİ BİR TOPRAK KAYMASI! BU TURİST ŞİRKETİ DOĞRUSU İYİ BİR SENARYO HAZIRLAMIŞ.
AKŞAM OLDUKTAN SONRA...
KUUBE.
AZ SONRA...
LEZİZ BİR SOĞAN ÇORBASI...
AYAK SESLERİ. SALDIRIYA MI UĞRADIK?
GELENLER İKİ AMERİKALI DAĞCIYLA ARKADAŞLARIYDI...
HOŞGELDİNİZ BAYLAR...
TARTARİN BÜYÜK BİR İLGİYLE BİR DELİKANLIYI DİNLEDİ... / SEFLERİM DÜNYADA Kİ HEMEN HER DAĞA TIRMANDILAR. ENİYİLERİ ŞU GÖRDÜĞÜN KÖRDÜR... YANINDAKİ OĞLU ONA YOL GÖSTERİR VE BU İŞİ ÇOK İYİ BECERİRLER.
BURADAKİ KAZALAR ÖLÜMLE SONUÇLANMADIĞINA GÖRE BU PEK GÜÇ BİR İŞ OLMASA GEREK.
ANLAMADIM.
DAHA SONRA...
BAYIM.. BAYIM..
NE VAR? GİDİYOR MUYUZ?
HAYDİ BİRAN ÖNCE TEPEYE VARALIM. AMA BENİ NEDEN DURDURUYORSUNUZ?

DEMEK BENİ İKİNİZİN ARASINA BAĞLAMAK İSTİYORSUNUZ. BU ŞAKANIN ANLAMINI ANLAMADIM AMA MADEM İSTİYORSUNUZ...
BİR TOPRAK KAYMASI!
TARTARIN ÇOK MUTLUYDU.
ŞŞŞTT, SUSUN!
ÜLKEMİN GÜZEL GÜNEŞİ!.. RÜZGÂRIN ARKADAŞI!!!...
KILAVUZLAR KAYMAMAK İÇİN SIKICA TUTUNMAK ZORUNDA KALDILAR...
TAM BİR KAR KÖPRÜSÜNÜ GEÇİYORLARDI Kİ...
BURADA ASILI KALDIK. YANINDA BİR UŞAĞIN BEKLEDİĞİ KAR YIĞININA DÜŞMEMİ NEDEN ENGELLİYORSUNUZ?
GÖZLÜKLERİM!.. DÜŞERKEN GÖZLÜKLERİMİ YİTİRMİŞİM!..
"DÜZENBAZ" BOMPARD TARTARİN'E TÜM BU OLANLARIN BİR SENARYO OLDUĞUNA İNANDIRMIŞTI... GERÇEKTE KAHRAMANIMIZ YAŞAMININ EN BÜYÜK TEHLİKESİYLE KARŞI KARŞIYAYDI!
BU ADAM BUZLU YÜZEYDE YÜRÜYOR!

KAUFMAN BANA YARDIM ET, BU İP BELİMİ ÇOK SIKTI!

BEN BİR TEHLİKE OLMADIĞINI BİLİYORDUM!
FRANZÖSE!
* HAKARET.

TARTARİN BAYILACAK GİBİ OLDU. BUNU GÖZLÜKSÜZ OLMASINA YORDU...

YOL ÇOK UZUN VE ÇETİNDİ. BİTECEK GİBİ DEĞİLDİ...

EN SONUNDA...
BU ADAMLAR NEDEN SIKRIYOR?.. HEY, ZİRVEYE VARMIŞIZ!

BU OLAY ALP DAĞLARI KLÜBÜ BAŞKANINI İYİLEŞTİRDİ...
EMİNİM BENİ AŞAĞIDAN GÖRÜYORLARDIR. BÖYLECE HERKES TARASKONLU TARTARİN'İN KİM OLDUĞUNU ÖĞRENMİŞ OLACAK...

KAHRAMANIMIZ BEŞ GÜN YATAKTA YATMAK ZORUNDA KALDI. FRANSIZLAR ONA ULUSAL BİR KAHRAMAN GÖZÜYLE BAKIYORLARDI...

ARTIK GERİ DÖNÜYORDU...
SAYIN BAŞKAN, LEMAN GÖLÜNÜ GEZMEMİZİ ÖNERMEKLE BİZE ÇOK İYİ BİR FİKİR VERDİNİZ.
SANIRIM GÖRMEK İSTEDİĞİM KIŞI ORADA.

İŞTE, SONYA!
BEN BURADA İNECEĞİM. OTELDE GÖRÜŞÜRÜZ.

ARDIMDAN KOŞAN SİZ MİYDİNİZ?
EVET, ÇOK HIZLI YÜRÜYORDUNUZ. KARDEŞİNİZ BORİS NASIL?
AZ SONRA YANITLANDI...
HASTALIĞA YENİLDİ.
BORİS DE VASİLİYEF 22 YAŞINDA
BEN DE DİĞERLERİYLE RUSYA'YA DÖNÜYORUM. BENİ SEVEN BENLE GELİR.
BE.. BENİ TANIYORSUNUZ SONYA...
TARTARİN BİR ADIM GERİLEDİ.
MASKARA!
ÜZGÜNÜM AMA ONU SEVMEDİĞİMİ ANLADIM.
...BİR SÜRE SONRA İSVİÇRE POLİSİ TARTARİN'İ VE ARKADAŞLARINI TUTUKLADI.
BENİ KARANLIK BİR ODAYA HAPSETTİNİZ. SİZE ADIMIN TARASKONLU TARTARİN OLDUĞUNU SÖYLÜYORUM!
HAYIR, ONUN ADI MANİLOF.
GERÇEKTEN ÇOK ŞAŞIRMIŞTI...
EVET, BU İP BENİMDİ.
BU İPLE BİR ADAM BOĞMAYA KALKIŞTINIZ. ONU İÇERİ ALIN!
İTALYAN TENOR GİRDİ...
YAKALADIĞINIZ MANİLOF DEĞİL!
AZ SONRA FRANSA'YA GİDEN BİR TRENDE...
AYIP, AYIP! KOSTEKALDI HAİNİ KLÜBÜN BAŞKANLIĞINI İSTİYOR! DAHA YÜKSEK BİR DAĞA, MONT-BLANC'A TIRMANMAYA HAZIRLANIYOR!
GAZETEYE İLÂN VERMİŞ!
SİZE GÜVENEBİLİR MİYİM?
ÖYLEYSE BUNU GÖRÜŞMELİYİZ.

BÖYLECE SAMONİX TEKİ "BALTET" OTELİNE VARDILAR.
KOSTEKALD DAHA GELMEMİŞ. MONT-BLANC'A BİZ DAHA ÖNCE ÇIKACAĞIZ, ARKADAŞLAR!
YEMEK ÇOK NEŞELİ GEÇMEDİ.
SARIMSAK KOKUYOR!
EMİNİM ÇEVREMİZDE GÜNEYLİ BİRİ VAR.
KOSTEKALD!
SANDIKLAR ADAM DEĞİLDİ...
BU BOMPART!
"DÜZENBAZ"!
BAYLAR EMRİNİZDEYİM.
SARIMSAKLI BİR MANTAR YEMEĞİ YİYORMUŞ!
YARIN MONT-BLANC'A ÇIKACAĞIM...
BEN DE SİZLE GELECEĞİM.
TARTARİN İYİ BİR KILAVUZ İSTEDİ.
SİZ BİRÇOK KEZ YUKARI ÇIKTINIZ. TEPE ÇOK UZAK MI?
YOK CANIM!
O GECE TARTARİN İÇİN ÇOK İYİ GEÇTİ...
KENDİ ÜLKEMDE BENDEN DAHA İYİ YALAN SÖYLEYEN BİRİ OLDUĞUNU HİÇ BİLMİYORDUM.
ERTESİ GÜN...
SİZE BİR SEY ANLATMALIYIM.
DAHA SONRA ANLATIRIM. BOMPARD, ŞİMDİ SIRASI DEĞİL.

MONT-BLANC'IN ETEĞİNE VARDIKLARINDA...

BU DAĞLARDA ÇOK KORKUNÇ ŞEYLER GÖRÜYORUZ. TURİST ŞİRKETİNİN YAPTIKLARINI BİLMESEYDİM..

BEN DE SİZİNLE BU KONUDA KONUŞMAK İSTİYORUM.

KAZALARIN TÜMÜ DE GERÇEK. YALANLARIMA İNANACAĞINIZI SANMIYORDUM. MONT-BLANC ÇOK TEHLİKELİDİR. BUNDAN BİR AN ÖNCE VAZ GEÇİN!

TOPRAK KAYMALARININ, UÇURUMLARIN GERÇEK OLDUĞUNA BİR TÜRLÜ İNANAMADI TARTARİN... DEMEK ŞİMDİYE DEK HEP BİR KÖR GİBİ DAVRANMIŞTI.

GECE OLUNCA...

BOMPARD, BENİM-LE AYNİ TEHLİKELERİ PAYLAŞMAYA YEMİN ETMİŞTİN YERE DİKKAT ET.

NEDEN DURDUK?

SEKSEN METRELİK BİR UÇURUMUN DİBİNDEYİZ. MERDİVENİ KULLANMAMIZ OLANAKSIZ...

BEN GİDİYORUM!.. BÖYLE KOMİK BİR KLÜP İÇİN KENDİMİ TEHLİKEYE ATAMAM BAY TARTARİN

YALNIZ BİR YERE GİDEMEZSİN. BANA BAĞLI OLDUĞUNU DA UNUTMA!

BU NE?

MONT-BLANC PİPOSUNU İÇİYOR! BİR KAR FIRTINASI OLACAK!

TARASKONLU TARTARİN KARARINI VERDİ...

KILAVUZLAR DEVAM EDİYOR. BEN KLÜBE YE GERİ DÖNECEĞİM...

SAÇMALAMA BOMPARD. PUSULAM BUZ TUTTUĞUNA GÖRE YÖNÜMÜZÜ NASIL BULACAĞIZ?

TİPİ GİDEREK ARTIYORDU...
BİR SIĞINAK BULMALIYIZ!
YAVAŞ KONUŞ!
İÇİNDE SOĞUKTAN TİTREMELERİNE KARŞIN BİR MAĞARA BULDUKLARINA ÇOK SEVİNDİLER.
SANA BİR İTİRAFTA BULUNMALIYIM. BEN HİÇ ASLAN AVLAMADIM. YALAN SÖYLEDİM.
ÖYLE Mİ?
FRANSA'NIN DIŞINA ÇIKINCA ÖNEMSİZ BİRİ OLDUĞUMUZU ÖRTMEK İÇİN DÜŞ GÜCÜMÜZÜ KULLANIYORUZ...
TARTARİN BİZ YALAN SÖYLEMİYORUZ, SADECE BİRAZ ABARTIYORUZ OLAYLARI...
YÜRÜMEYE DEVAM ETMELİYİZ.
BİR KAÇ SAAT YÜRÜDÜKTEN SONRA...
BOMPARD, LÜTFEN BENİ BIRAKMA!
SİZ DE BENİ BIRAKMAYIN.
AMA...
AKŞAMÜSTÜ ...
BİR HAYALET!
BOMPARD'A BENZİYOR.
BOMPARD BÜYÜK BİR DİKKATLE TEDAVİ EDİLDİ.
TARTARİN...YİTİRDİM... İP KOPTU...
KAHRAMANIMIZA NE OLMUŞTU?!
NEREDEYİM? DONMAMAK İÇİN YÜRÜMELİM.

GARİP BİR ŞEY OLDU: BOMPARD YOLA ÇIKTIKLARI KULÜBEYE DÖNERKEN TARTARİN KENDİNİ İTALYA'DA BULDU...

TARTARİN ÇOK SONRA KENDİ KENTİNE DÖNEBİLDİ...

İSTASYON NEDEN BOŞ?

TARASCON

DAN! DAN! DAN!

MARE! VACKERLE

CENAZE ÇANI BOMPARD İÇİN Mİ ACABA?

KLÜPTE...

İKİ KLAVUZ DAHİL ONU ARAMAKTA BİZE HERKES YARDIMCI OLDU. BU İŞ BİZE BİR KANITTIR. BAŞKAN OLAĞANÜSTÜ YAŞAMINA YARAŞIR BİR BİÇİMDE ÖLDÜ...

BİR GÜN VÜCUDUNU ARAMAYA GİDECEĞİZ.

EHEM. EHEM!

BAŞKAN TARASKONLU TARTARİN!

ÖBÜR DÜNYADAN SİZE CANLI BİR İNSAN İÇİN ÇANLARIN ÇALINMAYACAĞINI SÖYLEMEK İÇİN GELDİM.

BOMPARD, SİZİ GÖRDÜĞÜME SEVİNDİM.

BEN DE ÇOK MEMNUN OLDUM TARTARİN...

BEN BAY TARTARİN'İN YERİNE GÖZ DİKMEMİŞTİM... O GAZETECİ MONTBLANC ÖYKÜSÜNÜ KENDİ UYDURMUŞ. BENİM YÜKSEKLERDE BAŞIM ÇOK DÖNER..

KOSTEKALD ALP DAĞLARI KLÜBÜ BAŞKANLIĞINI YİTİRDİĞİNE ÜZÜLMÜYOR.

YAŞASIN BAŞKAN TARASKONLU TARTARİN!

SON

öykülerle atasözleri

EMİN ÖZDEMİR

BİR konu üzerinde herkes aklına eseni söylerse, herkes kendi söylediğinin doğru olduğunda direnirse o konuda belli bir sonuca varılmaz sevgili çocuklar. Geçen haftanın öyküsü "Sazlık" böyle bir anadüşünceden kaynaklanıyordu. Öyküyü okuduysanız bu anadüşünceyi sezmişsinizdir. Nitekim, Sulakyurt köyüne giden öğretmen, köyün başına yıllarca belâ olagelmiş sazlığı kurutmayı öneriyor köylülere. Sazlığın, köyü yıkıma götürdüğünü açıklıyor. El birliği ederlerse kolayca bu belâdan kurtulabileceklerini söylüyor. Gerçekte köylüler öğretmenin bu önerisine karşı çıkmıyorlar. Dahası kendi aralarında tartışıyorlar. Ama sazlığın kurutulması konusunda herkes bir şey söylüyor. Her toplantıda aynı konu açılıyor, herkes aynı şeyleri söylüyor. Konuşuyor ha, konuşuyorlar. Kısacası her kafadan bir ses çıkıyor. Tek bir seste birleşemiyorlar. Bu yüzden de belli bir karar alıp uygulamaya koyamıyorlar. İşte dilimizde bu gerçeği belirten, "Sazlık" öyküsünde gösterilen durumu kuşatan güzel bir atasözü vardır. Bulmuşsunuzdur her halde: HOROZU ÇOK OLAN KÖYÜN SABAHI GEÇ OLUR.

Bu kez okuyacağınız öykümüz de yine hayvanlarla ilgili. Kahramanı hayvan olan öyküler de insanlara ders verir. Şöyle de söyleyebiliriz. İnsanoğlu, insanı insanlara tanıtmak, insanlar arasındaki ilişkilere ayna tutmak için hayvanlardan yararlanmış. Düşünün, insanlara özgü kimi nitelikleri anlatmak istediğimizde onları hayvanlara benzetmez miyiz? Örneğin birinin çok çalışkan mı olduğunu anlatmak istiyoruz; "karınca gibi..." deriz. Öte yandan bir kimsenin de çok kurnaz olduğunu anlatmak istersek onu hemen "tilki"ye benzetiriz. Diyeceğim şu, kahramanları hayvan olan öykülerde de aslında insanlar anlatılmaktadır. O hayvanlar insanların yerini almıştır bu tür öykülerde. İşte bu haftaki öykümüz bu türden. Bakalım hangi atasözünü gösteriyor, bulabilecek misiniz?

FARE İLE ASLAN

Ormanlar Kralı, hayvanların en güçlüsü aslan öğlen yemeğini yemiş, bir ağacın altında dinleniyordu. Ormanın en güzel günlerinden biriydi. İri gagalı, esmer kuşlar ötüyor; böceklerin türküsü sürüp gidiyordu. Ötelerden, bir yerlerden arada bir bir uluma sesi geliyordu. Bir başka ses ona yanıt veriyordu.

Aslan, yattığı yerde gerindi, tüylerini kabarttı! "Ben burdayım" dercesine şöyle bir kükredi. Sesi, dalga dalga yayıldı ormanın içinde. İnlerindeki tilkiler, köşelerindeki geyikler bu sese kulak verdiler. "Demek, ormanın kralı öğlen uykusuna yatmak üzere..." Her gün böyle olur bu. Uykuya varmadan önce birkaç kez kükrer. Ormandaki yaratıklara yerini, varlığını duyumsatır.

Birkaç kez daha kükredi aslan. Sesi yankıdı derinden derine. Sonra bir ağırlık çöktü üstüne. Göz kapakları indi. Uyumuştu. Yanı başındaki yabanıl sarmaşıkların üstünde iki çayırkuşu türkü söylüyordu. Bu türkü, ormanlar kralına bir ninni gibi geliyordu.

Bir süre sonra bir düş gördü aslan. Irmağın kıyısında yürüyordu. Birbiri üzerine kükrüyor, geldiğini haber veriyordu. Sesini duyan çakallar, kurtlar, yaban domuzları köşelerinden çıkıyor, onu selâmlıyorlardı. Dallardaki iri gagalı kuşlar "kralımız çok yaşa" korosunu söylüyordu. O da ne? Çakalın biri bir yaban keçisini parçalamış, ıştahla yiyordu. Aslanı umursadığı yoktu. Ayağa kalkmak, onu selâmlamak şöyle dursun, ağızladığı parçaları sallayarak çalım satıyordu. Buna öfkelendi aslan. "Hele şu saygısıza bak, şu yol yordam tanımaza bak," dedi içinden. Sonra üzerine atıldı. Boynundan yakaladı, yerden yere vurmağa başladı. Çakal, inliyor, acı acı yalvarıyordu. Ama kralın öfkesi yatışmıyordu. Kolay kolay unutamayacağı bir ders verecekti çakala.. Onu ağızlayıp kayaların üzerinden ırmağa atacaktı. Öyle yaptı. Çakalı ağızladı. Kayalıkların üzerinden fırlattı. Fırlatmasıyla birlikte uyandı. Birde ne görsün küçümen bir fare, karnının üstünde oyun oynuyordu. Hışımla yakaladı fareyi. Tam ağzına götürüyordu ki farecik başladı yalvarmağa:

" Ey ormanlar kralı, ben bir yanlış yaptım, sen benim canımı bağışla. Benim bir lokmacık etim var. Senin dişinin kovuğunu doldurmaz. Ne olur bağışla benim canımı. Hem gün olur, benim de sana bir iyiliğim dokunur. Ben de senin canını kurtarırım," dedi...

Fareciğin bu son sözleri çok güldürdü aslanı. Güldürmekten de öte hoşuna gitti. "Bana bak farecik," dedi. "Şu ormanda benden daha güçlü kim var? Şu bir lokmacık bedeninle sen mi yardım edeceksin bana.. Haydi oradan.. Çek git, bağışlıyorum canını. Senden de yardım mardım beklemiyorum..."

Günlerden bir gün ormanlar kralı koca aslan avcıların kurduğu bir tuzağa düştü. Ağın içinde kükredi, bağırdı, yeri ısırdı. Her şey boştu. Bu ağdan kurtulmasına olanak yoktu. Zorlandıkça ağ, bedenini daha da sarıyordu. Artık kımıldayacak gibi değildi. Ölüm yakındı. Sabaha doğru avcılar gelecekti belki. Her şey böylece bitecekti.

Şu dünyada neler olmaz ki... Aslanın ağa düştüğü yerin yakınında küçük fare oturuyordu. Onun inliltilerini duyunca koştu geldi. "İşe bak sen" dedi, "şu güçlüler güçlüsü aslanın durumuna bak... "Hemen ağın iplerini kemirmeğe başladı. O küçücük fare yıldırım gibi seğirtiyordu. Bir yukarı, bir aşağı, bir sağa, bir sola koşuyordu. Ağı dört bir yandan kemiriyordu.

Aslan, yazgısına teslim olmuş gibiydi. "Beni tuzağa düşüren avcılar nerdeyse gelir" diyordu. "Önce vururlar beni. Sonra postumu soyarlar... "Bunları düşündükçe yaşlar boşanıyordu gözlerinden. Bunun için de ne fareciği görüyor, ne de onun ipleri kıtır kıtır kesişini duyuyordu.

Tan yeri kızarırken işini bitirdi farecik. Çok yorulmuştu, kan ter içinde kalmıştı. İşini bitirince aslanın başucuna geldi. Ona şöyle seslendi:

" Artık ağlamana, inlemene gerek yok ormanlar kralı. Dilediğin zaman ağın içinden çıkabilirsin. Kurtardım seni.."

Aslan tanıyordu bu sesi. Canını bağışladığı küçük fareydi bu. Önce inanamadı buna. Ama şöyle bir kımıldadı. Dediği doğruydu fareciğin. İçine düştüğü ağın yerle hiçbir bağlantısı kalmamıştı artık. Sevinçle yerinden fırladı. Fırlatıp attı ağı.

Küçük fare, aslanın sevincine baktı, baktı, şöyle dedi sonra: "Vaktiyle sen bana gülmüştün. Benden bir yardım ummuyordun. Ama gördün ya en ummadığımız şeyler bile bize yardım edebilir.."

Bu sözlerin ardında yatan sitemi anlamıştı aslan. Ağır ağır küçük fareye yaklaştı. Onu sevgiyle selâmladı. "Sağ ol, iyilik bilir farecik," dedi...

ATASÖZÜ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

BİZİM ALİ
ŞU İŞE BAK. OTOMOBİL BİN PARÇA OLDU!.

Türk askerleri, Kurtuluş Savaşı sırasında Mustafa Kemal'in önünde geçit töreninde...

SAKARYA ALAN SAVAŞI

KURTULUŞ Savaşı'nın önemli çarpışmalarından Sakarya Alan Savaşı 23 Ağustos 1921 günü başladı. 12 Eylüle kadar süren ve Yunan ordularının bozgunuyla sonuçlanan bu savaş, hem uzunluğu bakımından, hem Kurtuluş Savaşı'nın dönüm noktalarından birini oluşturması bakımından büyük önem taşımaktadır.

Bilindiği gibi, Birinci ve İkinci İnönü Savaşlarında Yunanlılar bir başarı elde edememişlerdi. O yüzden 1921 yılının ilkyazında büyük bir hazırlığa giriştiler. Eskişehir - Afyon - Kütahya çizgisini tutan Türk ordusunun güçlenmesine fırsat bırakmak istemiyorlardı. Ayrıca gerek Afyon, gerekse Eskişehir iki önemli merkezdi. Buraları ele geçirirlerse Anadolu'nun tümünü ele geçirmek için önemli köprübaşları edineceklerdi.

Girişilen hazırlıklar sonucu Yunanlılar 10 Temmuz 1921'de saldırıya geçti. Eskişehir - Kütahya - Afyon çizgisinde bulunan Türk ordusuna, karşıdan beş tümenle, güneyden de altı tümenle saldırmışlardı. Özellikle güneyden yapılan saldırı gelişme göstermiş, Türk birliklerinin yandan ve geriden tehlikeye düşmesine yol açmıştı. Bu durum karşısında Türk genelkurmayı, birliklerin Ankara'nın güneybatısındaki Sakarya ırmağı gerisine toplanmasını uygun gördü. 22 Temmuzda ateş kesen Türk birlikleri, sabahın erken saatlerinden başlayarak ırmağın doğusuna çekildi. 26 Temmuza dek süren bu çekilme sırasında artçı birlikler düşmanı oyaladı, ayrıca yitime uğrattı. Bu yüzden Yunanlılar fazla ilerleyemediler ve Sakarya ırmağı önünde kaldılar. Bir ay süren bir hazırlık dönemi başladı.

Bu arada Türkiye Büyük Millet Meclisi, Mustafa Kemal Paşa'yı başkomutan yapmış, meclisin tüm yetkilerini de ona aktarmıştı. Yunan birliklerinin kuzeyde bulunanları da Eskişehir'den Ankara'ya doğru ilerlemiş, burada Türk öncü birlikleri ile çarpıştıktan sonra güneye inmişlerdi.

İşte 23 Ağustosta başlayan çarpışmalar, bu gelişmelerden sonra başlamıştı. 31 Ağustosa kadar saldırılar ve karşı saldırılar biçiminde süren savaşta Yunanlılar büyük yitime uğradılar ve çok az yer ele geçirdiler. 31 Ağustosta Çal dağında bir gedik açmayı başardılarsa da Batı Cephesi'nden buraya gönderilen askerlerle bu tehlike de önlendi.

1 Eylülden sonra ise Yunanlılar için bocalama başladı. Türk birliklerinin savunma gücünü kıramamışlar, üstelik büyük yitime uğramışlardı. Yavaşlamayı değerlendiren başkomutanlık, Yunanlıları geri püskürtmek için işi bölge savaşlarına döktü. 9 ve 10 Eylülde sağ kanat karşı saldırıya geçti. 11 Eylülde gelişen bu saldırı, süvari birlikleri de güneyden bastırdığı için, Yunanlıları Beylikköprü'den geçmek ve burda artçı savaşı vermek zorunda bıraktı. Bozgun halinde güçlükle Sakarya'nın batısına çekilebildiler. 12 Eylülde Türk birlikleri de Sakarya'nın batısına geçti ve Yunanlıları kovalamaya başladı. 22 gün 22 gece süren Sakarya Savaşı 12—13 Eylül gecesi Yunanlılar için tam bir yenilgiyle bitti.

Türk ordusunun 515 ağır, 255 hafif makineli tüfek, 167 top ve 46,228 erine karşılık, Yunan ordusunun 876 ağır makineli tüfek, 284 top, 8 uçak ve 85,000 erle karşılık, Yunan ordusunun 876 ağır makineli tüfek, 284 top, 8 uçak ve 85,000 erle girdiği bu savaş sonunda Yunanlılar 40,000 kadar, Türkler de 26,000 kadar er yitirdiler.

KISACA

22 Ağustos 1534
Barbaros Hayrettin Paşa, Tunus kentini ele geçirdi.

22 Ağustos 1936
Ünlü keman sanatçımız Ayla Erduran İstanbul'da doğdu. Paris Konservatuarı'nı bitiren Erduran, çeşitli ülkelerde verdiği konserlerle tanınmaktadır.

23 Ağustos 1514
Yavuz Sultan Selim komutasındaki Osmanlı ordusuyla Şah İsmail komutasındaki İran ordusu Çaldıran Alan Savaşı'nda karşı karşıya geldiler. Şah İsmail'in yenilgisiyle sonuçlanan savaştan sonra Osmanlılar Doğu Anadolu'da İranlıların elinde bulunan toprakları, ayrıca güneydoğu Anadolu'daki birçok yöreyi aldı.

24 Ağustos 1516
Yavuz Sultan Selim komutasındaki Osmanlı ordusu Halep kenti yakınında, Merci Dabık ovasında Memlük ordusuyla karşılaştı. Bu savaş sonunda bozguna uğrayan memlüklerin sultanı kaçarken öldürüldü. Son Abbasi halifesi de tutsak alınarak halifelik Osmanlılara geçti.

26 Ağustos 1071
Alpaslan komutasındaki Selçuklu ordusu, İmparator Romanos Diogenis komutasındaki Bizans ordusunu Malazgirt Alan Savaşı'nda yenilgiye uğratarak Anadolu'nun kapısını Türklere açtı.

PÜSKÜL İLE ÇİLLİ

1980'de Moskova'da yapılacak olan «en büyük spor olayı»nın hazırlıkları sürdürülüyor

OLİMPİYAT PROVASI

1980 Olimpiyatları'ndan 363 gün önce düzenlenen Spartakiad'da Sovyet jimnastikçileri...

BİLİNDİĞİ gibi, gelecek yıl Olimpiyatlar, Sovyetler Birliği'nin başkenti Moskova'da yapılacak. Sovyetler, bu "en büyük spor olayı"na en iyi biçimde hazırlanmaya çalışıyorlar.

1980 Olimpiyatları'nın provası geçen ay yapıldı. Moskova'da düzenlenen Spartakiad Oyunları'ydı bu.

Spartakiad, Olimpiyatlara katılacak sporcular açısından önemli bir denemeydi. Ama asıl önemli olan, bu oyunların, 1980 Olimpiyatları'nın bir provası olmasıydı.

Spartakiad, aşağıda fotoğrafını gördüğünüz 103,000 kişilik Lenin Stadı'nda açıldı. Açılışta, geçit törenlerine katılan sporcular, halk dansları yapanlar ve tabii seyirciler vardı. Bu yıl Ankara'da 19 Mayıs törenlerinde gördüğümüz gibi, seyirciler, renkli kartlarla tribünlerde çeşitli şekiller çizdiler. Olimpiyat meşalesi yakıldı. Meşale yakılır yakılmaz da havaya 6000 güvercin uçuruldu. Açılış töreni iki saat sürdü.

Spartakiad'a katılan sporcu sayısı da oldukça yüksekti: 12,500... Bu sporcuların 2500'ü yabancıydı. 10,000 Sovyet atleti ise, iki yıllık elemelerden sonra, tam 100 milyon genç arasından seçilmişti. Tabii bu durumda, Spartakiad Oyunları, Sovyet sporcularının başarılarıyla sonuçlandı.

Sovyetler Birliği'nin spor alanındaki yetkilileri, Spartakiad'ın kendileri için çok yararlı bir deneme olduğunu ve Olimpiyatlara artık daha kolay hazırlanabileceklerini belirttiler.

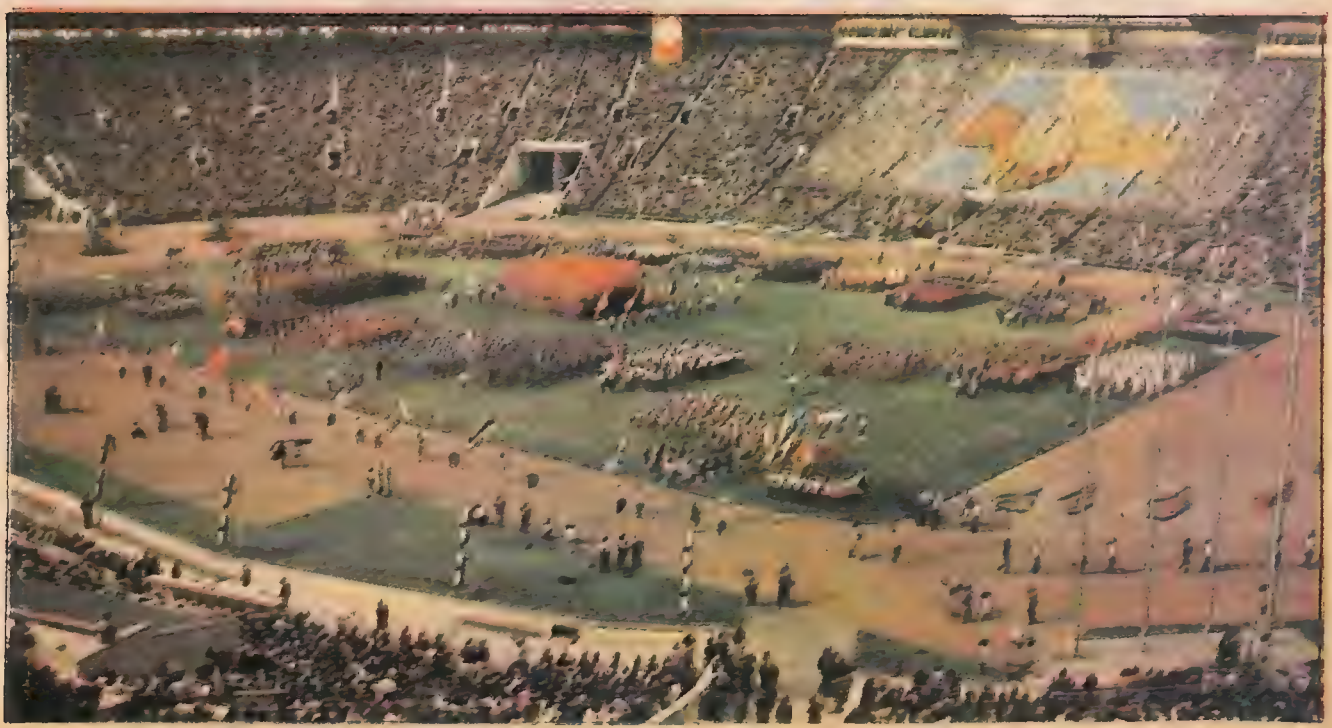

Hindistan'ın «İyi Yılan»ı

KOBRA

DÜNYANIN en öldürücü hayvanları arasında başta gelenlerden biri de kobradır.

Afrika'da ve Asya'da yaşayan bu yılanlar, batırdığı dişlerinin arasından zehir salarak kurbanlarını kısa sürede öldürürler.

Kobralar, genellikle kurbağa ve fare gibi hayvanları yiyerek beslenirler... Ama kobra ısırmasından ölen insanların sayısı da az değildir.

Kobraların zehiri, başka bazı hayvanlarda olduğu gibi tükenmez. Gözlerinin arkalarında bulunan bezler, sürekli olarak zehir üretirler.

Boyları iki metreye yaklaşan, yassı başlı, siyahla kahverengi karışımı bir renk taşıyan bu yılanların görünüşleri bile ürkütücüdür. Hele bir kobra kızıp da başını kaldırınca...

Bu kadar tehlikeli hayvandan herkes korkar, değil mi?

Evet, çoğu insan korkar. Ama herkes korkmuyor işte... Hindistan'ın bazı bölgelerinde yaşayan insanlar, ondan korkmak bir yana, kobraya tapıyorlar, onun adına şenlikler bile düzenliyorlar.

Hindistan'daki Mahabalipuram bölgesinde, bundan 13 yüzyıl önce yapılmış bir tanrıça heykeli var. Yedi Kobralar Tanrıçası olarak da bilinen bu tanrıçanın başlığında yedi kobra kafası bulunuyor; gövdesi ise yılan biçiminde...

Bu tanrıçaya tapan Hintliler, kobrayı "kutsal hayvan" olarak kabul etmişler... İlk bakışta yadırgatıcı bir

ey gibi görünüyor bu... Ama Hindistan'ın bazı bölgelerinde de inek "kutsal hayvan" olarak kabul ediliyor... Sokak ortasında yatan bir inek yüzünden trafik bile akıyor; ineklere zarar veren bazı kimseler öldürülüyor.

İnek "kutsal hayvan" olur da, kobra neden olmaz! İşte Mahabalipuram'daki Hintliler, kobraya tapıyorlar; ona dokunmuyorlar, bu alanda büyük şenlikler, törenler bile düzenliyorlar.

Bu törenlerin en büyüğü, Naga Pançami'de yapılan Kobra Şenliği... Şenlikte geçit törenleri düzenleniyor. Kobralar pirinç ve hindistan ceviziyle besleniyor. Önlerinde diz çökülüp dua ediliyor. Sonra da, şenlik için toplanan kobralar bir alana salınıyor; önlerinde, içleri çakıl taşıyla dolu testiler sallanıyor.

Tabii bu arada, şenliğe katılanlar kendilerini korumayı da unutmuyorlar. Yılanları kuyruklarından tutuyorlar; herhangi bir tehlikeye karşı kendilerini korumak, kobraları uzaklaştırmak için uzun değnekler kullanıyorlar.

Her yıl Temmuz ayında düzenlenen Naga Pançami Şenliği'nde, önce uzun bir "hazırlık dönemi" geçiriliyor. Herkes, kobra avına çıkıyor. Şenliğe götürmek üzere bir kobra tutan, kendini dünyanın en mutlu kişisi sayıyor.

Dünyamızın garip geleneklerinden biri bu... Ama yeryüzünde çeşitli toplumlar ve bu toplumların kendi gelenekleri var... Yabancılara garip gelen bu gelenekleri, kendileri olağan karşılıyorlar...

Bu arada garip bir şey daha söyleyelim: Kobralar, Naga Pançami'de bugüne kadar kimseyi ısırmamışlar. Isırmak bir yana, ısırmaya bile kalkışmamışlar...

Kimbilir, belki de o insanları, gerçekten "Kobra Tanrısı" koruyordur.

● FOTOĞRAFLAR

Karşı sayfada, yukarıda: *Kobranın başı yassıdır. Arkadan bakınca bir palyaçonun yüzüne benzer. Bazı kobralar, avlarına başlarının arkasını çevirerek, onları "gözler"iyle büyülerler...*
Karşı sayfada, alt solda: *Naga Pançami Şenliği'nden bir fotoğraf... Şenliğe katılanlar, kobraların önünde, içleri çakıl taşıyla dolu testiler sallarlar ve kobraların ısırmasından korunmak için değnekler kullanırlar. Bugüne kadar şenlikte kobralar kimseyi ısırmamış...*
Karşı sayfada, alt sağda: *Mahabalipuram'daki Yedi Kobralar Tanrıçası'nın heykeli bundan on üç yüzyıl önce yapılmış...*
Yukarıda: *Madras'ta bir Hintli kadın, "kutsal hayvan" olarak saygı gösterdiği kobrayı pirinç ve hindistan ceviziyle beslerken...*

LARRY YUMA

DÖĞME YELKENLİ

GÖĞSÜNÜN ORTASINA KOCAMAN BİR YELKENLİ DÖŞME YAPTIM Kİ, GÖRENLER PARMAK ISIRIYOR!
ÇOK PALAVRACISIN! WİLCOX'UN GÖĞSÜNDE DEĞİL YELKENLİ, KAYIK DÖĞMESİ BİLE YOK.
WİLCOX ÖLDÜRÜLDÜĞÜNDE YANINDAYDIM. VÜCUDU TERTEMİZDİ.
KENDİNE GEL ŞERİF! SİZ OLSA OLSA...
... SAHTE WİLCOX'U YAKALAMIŞSINIZDIR.
DUYDUNUZ MU, SAHTEYMİŞ!..
BU ADAM ÇOK ŞEY BİLİYOR!
NEREDE O SAHTEKÂR!

İŞTE, BURA DA!
HEY, BIRAK BENİ!
NE YAZDIN BURA-YA SEN?
"SUSY'İ SEVİYO-RUM" YAZDIM.
I LOVE SUSY
ELİME SAĞLIK. NE DE GÜZEL YAZMIŞIM.
YAZI GÜZEL AMA...
İSİM YANLIŞ! BENİM SEVGİLİMİN ADI SUSY DEĞİL, KETTY. ŞİMDİ SİL BAKALIM BUNU BURA-DAN!..
DUR BAKALIM DELİKANLI. SEN DE SUSY ADINDA BİR SEVGİLİ BULURSUN, OLUR BİTER!
?!
SEN KARIŞMASA-NA!..
ISKA GEÇTİN!

DEVAM EDECEK

Bilmece Bulmaca

Yanıtlar 64. sayfada

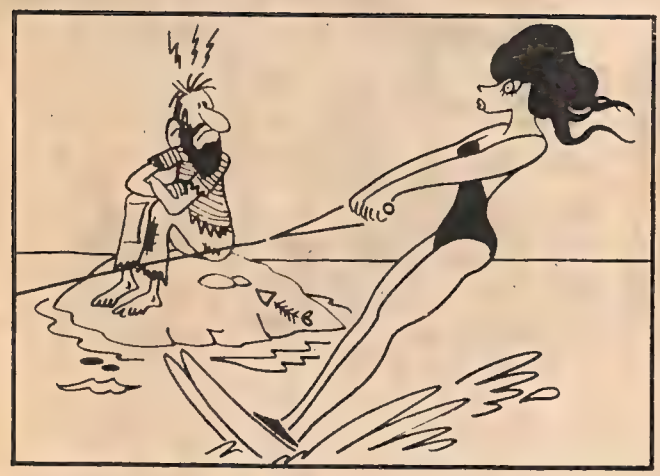

7 BENZER

Yukarıdaki iki değişik resim arasında yedi benzer var. Bu benzerleri bakalım ne kadar zamanda bulabileceksiniz?

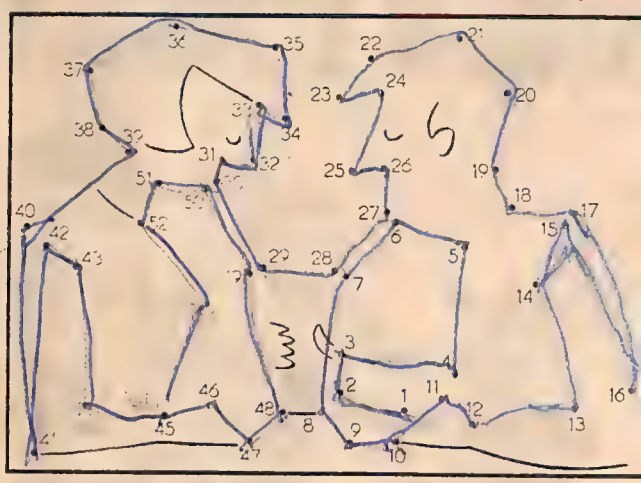

Yukarıdaki sayıları 1'den 54'de kadar birleştirin.

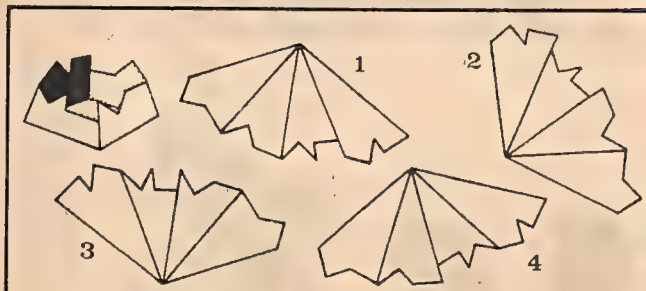

HANGİSİ: Yukarıdaki dört şekilden hangisi, katlanınca sol üst köşedeki biçimi alır?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

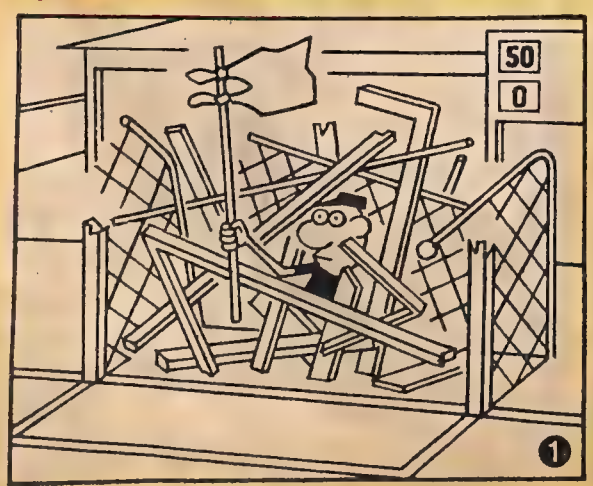

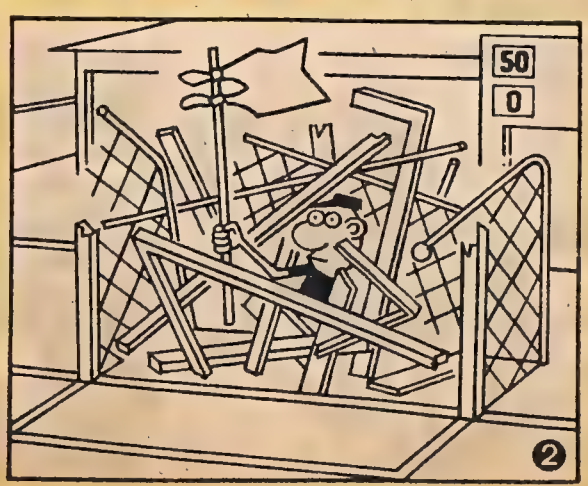

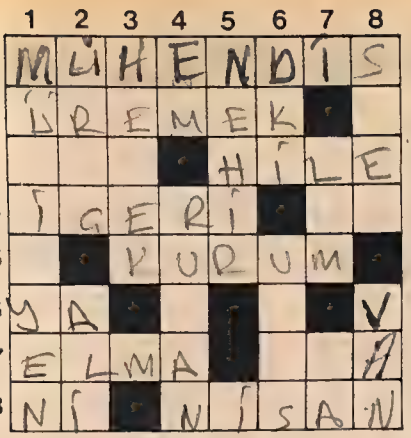

KARE BULMACA

OLDAN SAĞA: (1) Bir makineyi iş-eten kimse. (2) Çoğalmak. (3) Doğu nadolu'da bir akarsu — Birini aldat-mak, yanıltmak için yapılan düzen (4) ışarının karşıtı — En kısa zaman par-ası. (5) Bacalarda biriken kalın is. (6) ersi) Dünyanın uydusu. (7) Bir mey-e — Muğlanın bir ilçesi. (8) (tersi) Ma-ara — Bir ay adı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: (1) Müzik leti çalan sanatçı. (2) İş yapmaya ya-ayan aygıt — Bir erkek adı. (3) Başın lerisinde oluşan pul, pul dökülen ufak eyaz parçacıklar. (4) (tersi) Bir no-a — Bir tür deri. (5) Büyük akarsu. (6) Bir sayı — Millet. (7) Bir mikroskop amı — Bir nota. (8) Bir taşıt — Bir ili-niz.

0 KİŞİ: Sol üst kosedeki noktadan başla-arak, noktadan noktaya düz çizgiler çizin. ütün noktaları düz çizgilerle birleştirerek ışladığınız noktaya dönün. Her noktayı ir tek kere kullanın. Çizgiler, resimlerin stünden geçmesin; aradaki boşluklardan eçsin. Sonunda, çizgiler içinde, sezlongda ulunan 10 kişi kalsın. Bakalım başarabile-ek misiniz?

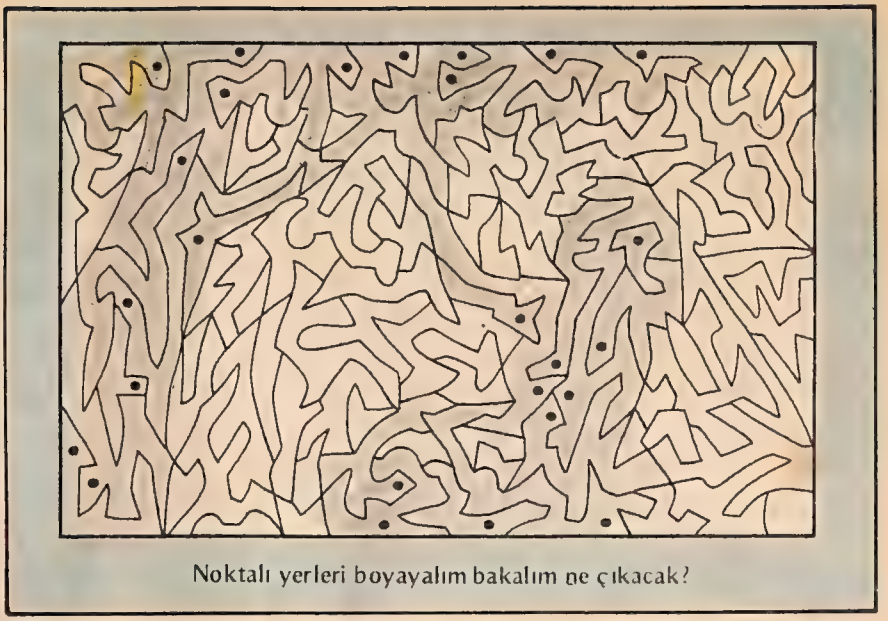

Noktalı yerleri boyayalım bakalım ne çıkacak?

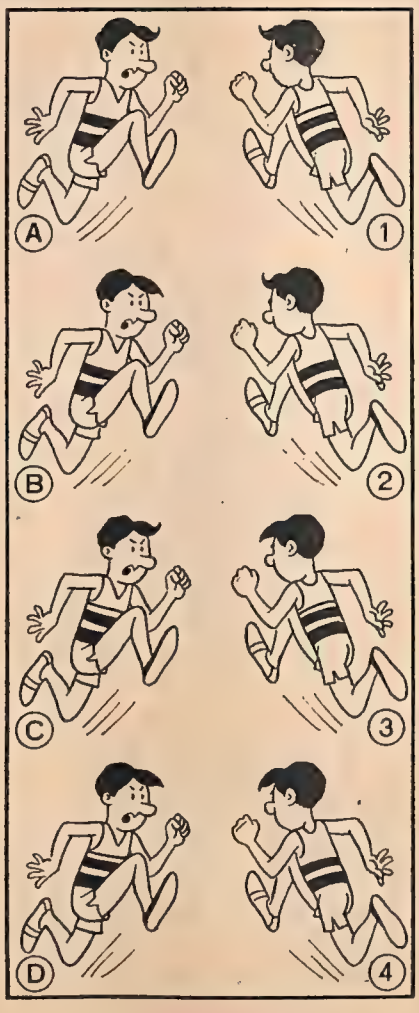

ATLETLER

Yukarıda, önden (A,B,C,D) ve arkadan (1,2,3,4) dört atlet var. Dört atlet arasında bazı ufak farklar bulunuyor. Birbirinin eşi olan atletler acaba hangileri?

KOVBOYLAR

Yukarıda, önden (A,B,C,D) ve arkadan (1,2,3,4) dört kovboy var. Dört kovboy arasında bazı ufak farklar bulunuyor. Birbirinin eşi olan kovboylar acaba hangileri?

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayımlayalım...

- HÜSEYİN KONAK: Yaşım 16. Gezmeyi, kitap okumayı, voleybol oynamayı severim. Kart biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Beşbinevler Arzum Ap. 1/1 KARABÜK
- AYÇİN UYSAL: Yaşım 12. Ortaokul öğrencisiyim. Boş zamanlarımda müzik dinler, kitap okur, folklor çalışırım. Pul biriktiririm. Çeşitli kentlerden arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres: Güzelhisar Mah. Büyük Menderes Bulvarı 12. Sok. 2/2 AYDIN
- BERKUT ÇEVİK: Yaşım 9. Pul biriktiririm. Futbol oynamayı severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Cumhuriyet Mah. Park Sok. Manolya Ap. No: 24/23 ÇANKIRI
- AYŞEGÜL ÖZASLAN: Yaşım 10. Müzik dinlemeyi, bisiklete binmeyi severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: Atatürk Mah. Ferah Sok. No: 1/A Çan – ÇANAKKALE
- YÜKSEL YILMAZ: Yaşım 13. Spor yapmayı çok severim. Kart ve pul biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Çubuklu Engürbağı No: 89 Çubuklu – İSTANBUL
- VİLDAN SEZEN: Yaşım 13. Resim yapar, karikatür çizerim. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: İncirli Fevzi Çakmak Sitesi Şenyuva Sok. No: 5 D. 4 Bakırköy – İSTANBUL
- HAKAN ŞENBAŞ: Yaşım 12. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinler, resim yaparım. Yaşıtlarımla yazışacağım.
  Adres: İnönü Cad. Alp Ap. No: 528 K.3 D.10 Hatay – İZMİR
- MÜJDE ARAPOĞLU: Yaşım 11. Pul ve kart biriktiririm. Yüzmeyi, bisiklete binmeyi, kitap okumayı severim. Yazışacağım.
  Adres: Garanti Mah. Zümrüt Sok. No: 19/2 Etiler – İSTANBUL
- G. KAAN OLCAY: Yaşım 12. Boş zamanlarımda müzik dinler, resim yapar, bisiklete binerim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Örnek Mah. Babür Cad. Güzelyuva Ap. No: 35/3 B Blok Telsizler – ANKARA

YANITLAR

- 7 BENZER: (1) Küçük kelebek ile balığın kılçığının kuyruğu. (2) Fenerin içindeki su damlası ile su kayağının arkasındaki damla. (3) Fenerin alt köşesinde bulunan üçgen ile alttaki balık kılçığının ipi. (5) Adamın ceketinin düğmesi ile su kayağının sopasının ucu. (6) Adamın ceketinin cebi ile adamın dizindeki yama. (7) Adamın kasketinin ucu ile kızın ayağı.

- 8 FARK: (1) Bayrağın solundaki kıvrık demir. (2) Soldaki kale direğinin yanındaki çizgi. (3) Direkte asılı olan bayrağın kenarı. (4) Adamın kulağının içindeki çizgi. (5) Sağdaki kale direğinin üzeri. (6) Sol üst köşede, üzerinde rakam bulunan bayrağın altındaki çizgi. (7) Adamın elindeki bayrak sopası. (8) Kalenin sağ arka direğinin alt kenarı.

- KARE BULMACA: Soldan sağa: (1) Makinist. (2) Üremek. (3) Zap – Hile. (4) İçeri – An. (5) Kurum. (6) Ya. (7) Elma – Ula. (8) Ni–Nisan.
  Yukarıdan aşağıya: (1) Müzisyen. (2) Araç – Ali. (3) Kepek. (4) İm – Rugan. (5) Nehir. (6) İki – Ulus. (7) Lam – La. (8) Tren – Van.

- HANGİSİ: 4 numaralı şekil.

- 10 KİŞİ:

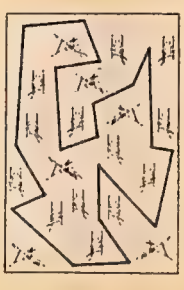

- KOVBOYLAR: A – 3 (tabancat tutan kol biraz aşağıda); B – 1 (sağ bileğin altında püskül yok); C – 4 (püskül var, öteki kol yukarıda); D – 2 (Ççizmelerin mahmuzları yok)...

- ATLETLER: A – 2 (fanilada iki çizgi, saç yukarı kıvrık); B – 4 (iki çizgi, saç aşağı kıvrık); C – 1 (fanilada üç çizgi, saç yukarı kıvrık); D – 3 (üç çizgi, saç aşağı kıvrık)...

- POLİS DOSYASI: Bir kere, kıyı sığı ve kayalık olduğu için iskeleden balıklama atlamak olanaksızdı... İkincisi de, Resim 1'de görüldüğü gibi, su tabancasının ipi, iskelenin ayakları arasından geçerek saplanmıştı...

OKURDAN OKURA

BİR SABAHIN GETİRDİKLERİ

Bir sabah uyandım, erkenden.
Herkes işinin başına koşuyor
Rüzgâr hafiften esiyor.
Güneş doğmak istiyor.

Her insan, havanın ışımasını
Dört gözle bekliyor.
Çocuklar ellerinde çanta
Okula gidiyor.

Bazı evlerin ışıkları yanıyor
Hava ışıyınca sokaklarda insanlar,
Biraz daha çoğalıyor.
Her insan temiz havayı
Sabahı özlüyor.

SÜLEYMAN KURNAZ

– O –

Artık bahar gelmişti. Bütün doğa, güneşin tatlı ışıkları altında, yeşil gözlerini, yavaş yavaş açmaya başlıyordu. Çocuklar kırlarda koşuyor, bahçelerde oynuyorlardı.

Biz mahalleye taşınalı çok olmamıştı. Ben de yeni tanıştığım arkadaşlarımla, bu güzel günlerin tadını çıkarıyor, koşmaca, körebe gibi oyunlar oynuyordum. Bir gün onu, pencerenin arkasından bize bakarken, gösterdiler:

— Hep böyle gözetler, kitap okur, hiç dışarıya çıkmaz, diye bana anlattılar. O günden sonra, çok ilgimi çekmişti. Cam arkasından bizi seyrediyor gibiydi. Fakat gözlerindeki o hüzünlü bakışın anlamını çözemiyordum. Ne düşünceler olmuştu ki, bizimle oynamaya gelmiyordu.

— Kendini beğenmiş, şımarık, ne olacak? diyorlardı.

Fakat ben hep o pencereye bakıyor ve gözgöze gelince de gülümsüyordum. Önceleri çok çekingen davrandı. Bana bakmamaya çalıştığını seziyordum. Daha sonra dayanamıyor, dudaklarında hafif bir gerilme ile, duygularını anlatmaya çalışıyor gibi geliyordu bana... Kendisiyle tanışmak, arkadaş olmak isteğindeydim. Bunun için tek yol, evlerine gitmekti. Çünkü o, dışarı çıkmıyordu. Bir gün, çok sevdiğim bir hikâye kitabını elime alarak, kapılarını çaldım. Annesine, onu görmek istediğimi söyleyince:

— Çok sevinecek, dedi. Bu evin kapısını çalan ve onu soran ilk çocuksun. Odaya aldı beni... O, gözünde de bir damla yaşla, tekerlekli sandalyesinden, bana gülümseyerek bakmaya çalışıyordu.

EBRU BÜYÜKBEŞE

OKURDAN OKURA

OKURDAN OKURA

u, sizin sayfanız...Şiirlerinizi, resim-erinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı e kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

OBAN

izim köyün çobanı
ovalıyor kuzuları
iyiyor kürkünü
üzel güzel çalıyor kavalını.

leliyor kuzuları
leleye meleye geçiyor yazları
vrisinekler çalıyor sazları
ürüden ayrılıyor bazıları

uşlar cıvıl cıvıldaşıyor
oban güzel kuşları görünce şaşıyor
ülbüller yarışıyor
avşanlar başkasının oyununa karışıyor

üzel çiçekler sarılaşıyor
lenekşeler morlaşıyor
atıyor çoban ağaçların altına
uşlar kaçışıyor.

MESUT GÜNEŞ

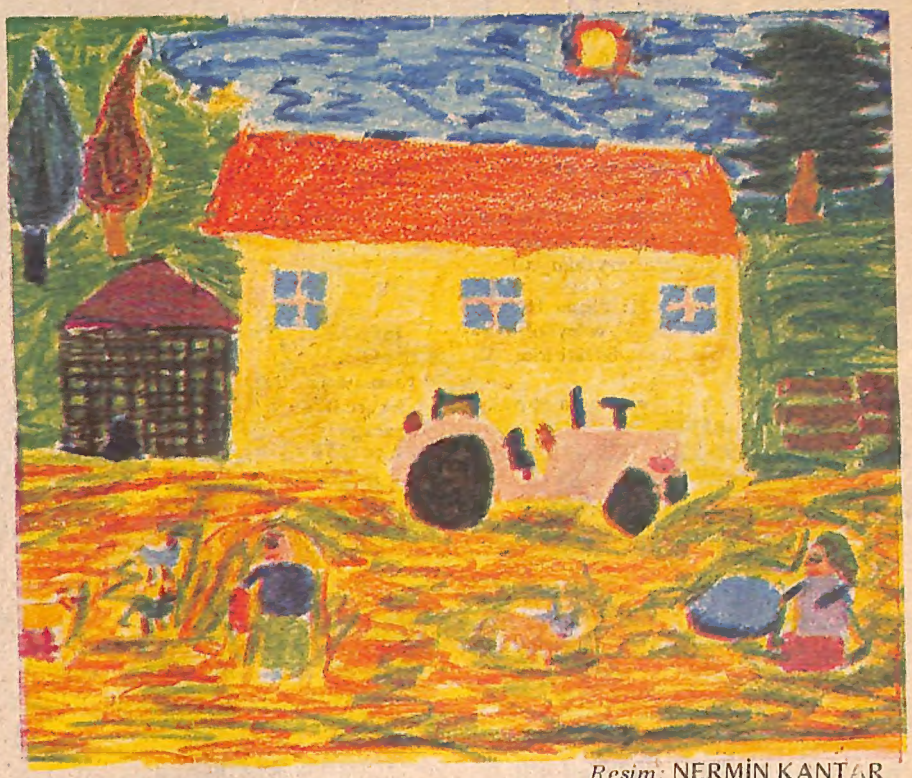

Resim: NERMİN KANTAR

ENİM GÜZEL KÖYÜM KIRATLI

nce uzun kıvrak yolları
olun iki tarafında
eytin ve fıstık ağaçları
ırıl şırıl akar çayları
enim güzel köyüm kıratlı
emyeşil tarlaları
ağları bahçeleri
evirmiş köyümü
oğanın güzellikleri
enim güzel köyüm kıratlı
uyu soğuktur pınarlarının
işleri dondurur
güzel meyvaları
azlı nazlı sallanır
ınar ağaçları
enim güzel köyüm kıratlı...

MURAT DEMİRKIRAN

SINIFIMIZ

Sınıfımız çok güzeldi
Sınıfta herkes gülerdi
Hocalar gelmediği zaman
Herkes gırgır geçerdi.

Sınıfımızda çalışkan çoktu
Pek tembel yoktu
Bir gün ingilizce hocası
Bize sıra dayağı attı

Sınıfımızın duvarları süslü
Dışardan görünüşü biraz paslı
Sınıfa gelen hocaların
Hepsi çatık kaşlı

İLHAN YAŞAR

DOĞA

Ne güzeldir şu doğa
Koyunlar gider yaylaya
Ne güzeldir üzümler bağda
Yeşil asmalarda
Şöyle uzan bir ormana
Doya doya bak kokla
Güllere papatyalara
Doğa harikalarına
Çeşitli hayvanlara
Zürafalara Aslanlara
Güzel sesli renkli kuşlara
Şehirde köyde kasabada
İyiyürekli güler yüzlü insanlara
Doğa harikalarına

VAHİT ZAYİM

Resim: GÜLÜMSER GÜRTUNCA

ARKADAŞLIK

Arkadaşlık ne güzel
Hep arkadaş olalım
Din dil ırk
Hiç ayır mıyalım

Eğer böyle yapmazsak
Hiç dostumuz olmaz
Eğer böyle yapmazsak
Arkadaşımız olmaz

Tüm dünya çocukları
Birer arkadaş olsa
Dinleri, dilleri, ırkları
Onları ayırmasa

Arkadaşlık bağını
Kimse koparmasa
Bu bağ öyle kutsalki
Onu koparan olmasa

Arkadaşlık ne hoş
Gel arkadaşlığa koş
Hep arkadaş olalım
Birlikte oynayalım.

Tüm dünya çocukları,
Hep bizim gibi olsa
Onları hiç birşey
Hiç kimse ayırmasa.

MELTEM DİNMEZ

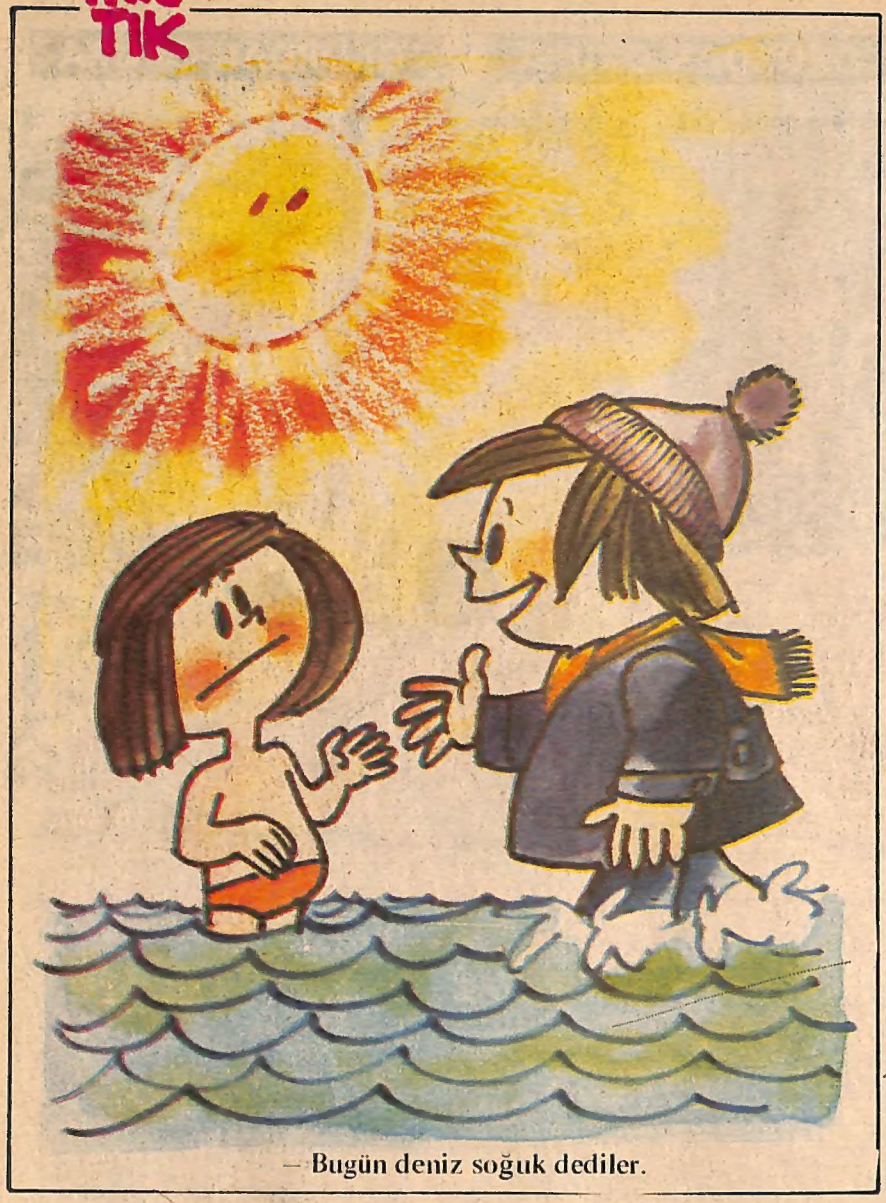

— Bugün deniz soğuk dediler.

FIKRALAR

BALIK AVCISI

Bir bay deniz kıyısında balık tutan bir adamla bir süre konuştuktan sonra:

— Balık tutmak iyi ama, burada saatlerce yalnız başına insanın canı sıkılmaz mı?

Adam yanıtlar:

— İnsan burada hiç yalnız kalmaz... Nasıl olsa konuşacak bir aptal bulunur.

ÜCRETSİZ

İki İskoçyalı konuşuyorlardı.

— Dün sirkte korkunç bir şey oldu. Aslanlardan biri terbiyecisini yedi.

— Program dışı olan bu numara için sizden para aldılar mı?

— Hayır...

— Ee bunun korkunç olan yönü neresi?

DÜNYAMIZ

Öğretmen coğrafya dersini tamamlamıştı. Bir öğrenci söz istedi:

— Dünyamız günün birinde yok mu olacak, öğretmenim?

— Evet.

Öğrenci bir an düşündü:

— Peki uçmakta olan uçaklar o zaman nereye inecekler?

DİŞÇİDE

Dişçi, "Ayyy!'" Aman! Of!..." diye bağıran müşterisine:

— Rica ederim, daha dişinizi çekmek değil, iğne bile yapmadım.

Müşteri bağırmasını sürdürerek:

— Fakat ayağımdaki nasıra basıyorsunuz.

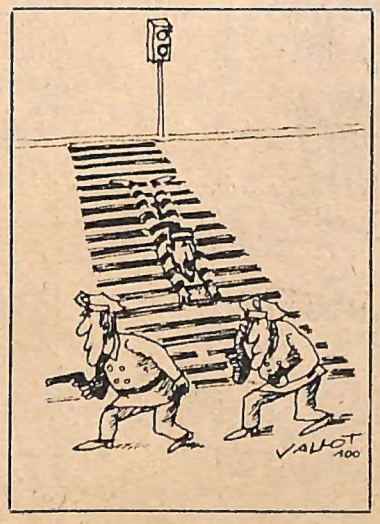

YAZISIZ

POLİS DOSYASI

Komiser, adamın yalan söylediğini nasıl anladı?

Çözümü 64. sayfada

"Faiz" nedir bilenler parmağını kaldırsın!

İnsanlar çalışıyor,
para kazanıyorlar...
Peki, para çalışmaz mı?
Para, para kazanmaz mı?

Elbette kazanır.
Yeter ki siz çalıştırın.

Para, bankada çalışır.
Paranın kazandığı paraya,
bankacılık dilinde
"faiz" diyoruz.

Önemli olan, parayı
en yüksek faizle çalıştırmaktır.
Pamukbank, her zaman
en yüksek faizi verir.

Diyelim, bugün
Pamukbank'a 1.000 TL yatırdınız.
Ya da, sizin adınıza büyükleriniz
5.000-10.000 TL yatırdılar.
Bakalım bu paralar
ne kadar sürede
ne kadar büyüyor:

Yatırılan TL	I. yıl	II. yıl	III. yıl	IV. yıl
1.000.—	1.245.—	1.548.80	1.919.44	2.364.20
5.000.—	6.080.—	7.367.36	8.881.78	10.638.50
10.000.—	12.060.—	14.515.60	17.403.30	20.753.04
15.000.—	18.060.—	21.687.60	25.953.58	30.902.12
20.000.—	24.020.—	28.811.84	34.447.04	40.983.88

Tablodan da anlaşıldığı gibi,
Pamukbankta paranız
çok para kazanır...
4 yılda iki katını da aşar.

"İyi", değil mi?

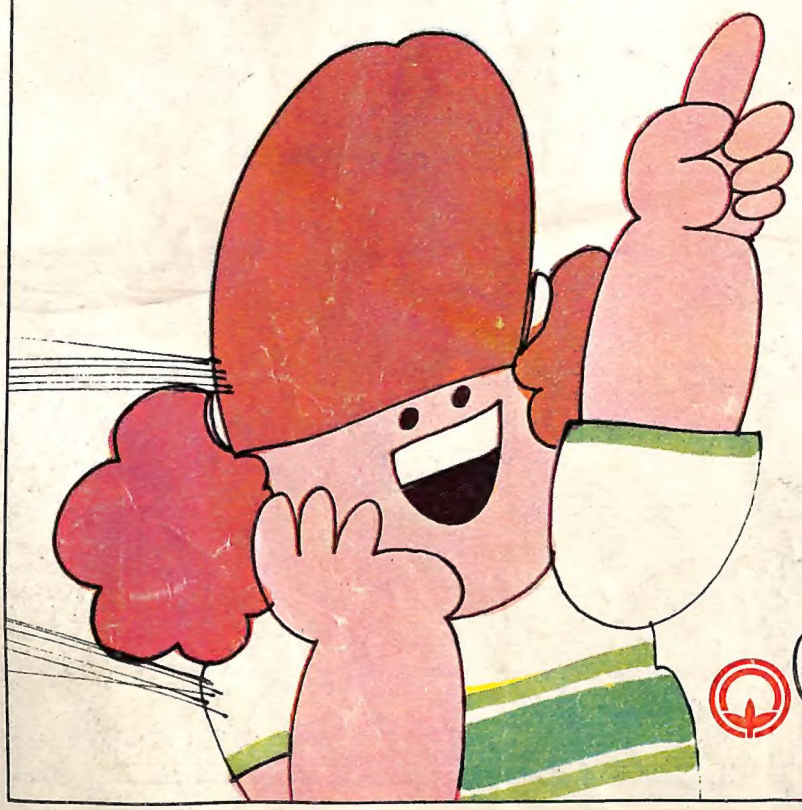

Gene
PAMUKBANK
iyi bankadır